Simson – profetische vergezichten

door: Gerard Oudijn

www.gezondewoorden.nl

Inleiding

Slechts vier hoofdstukken beschrijven de geschiedenis van Simson in het boek Richteren. Toch is Simson één van de bekendere personages in de bijbel. Wellicht komt dit, omdat zijn figuur zo tot de verbeelding spreekt. Zijn onmenselijke kracht, de verscheurde leeuw en het verraad van Delilah, zijn ingrediënten voor een mooi verhaal. Maar de geschiedenis van Simson is niet slechts een spannend verhaal, maar is een vooruitwijzing naar Jezus Christus.

Simson is met name een uitbeelding van de Heer Jezus Christus, die kwam als mens. Anders gezegd: van Jezus van *Nazareth*. Van Simson lees je dan ook dat hij een *Nazireeër* zou zijn (13:5). Hij is vooral een type van Jezus in Zijn eerste komst en niet zozeer van de Messias die Zijn Koninkrijk zou vestigen. Simson zou een *begin* maken met de verlossing van Israël (13:5). Feitelijk is dat ook de grote lijn in het boek Richteren. Het speelt zich af in de periode die voorafgaat aan de tijd voordat Israël een koning krijgt.

Zoals bij zoveel bijbelse geschiedenissen, kom je niet ver als je de geschiedenis wilt lezen door een ethische bril. Dan is Simson wellicht een slecht voorbeeld. Maar laten we een goed voorbeeld nemen aan Paulus (1 Kor.10,6,11; Gal.4:24) en zien waar Simson een type van is en wat hij uitbeeldt. Een bekend beeld van Israël bij de bijbelse profeten is, dat zij wordt voorgesteld als een ontrouwe of overspelige vrouw. In het korte verslag van het leven van Simson, is maar liefst drie keer sprake van zo'n vrouw: een mislukt huwelijk (Rich.14), een hoer (Rich.16) en Delilah, die zijn liefde niet beantwoordt, maar hem overlevert aan de Filistijnen (Rich.16).

En dan zijn er natuurlijk nog de geschiedenissen met het raadsel op de bruiloft, het verslaan van duizend man met een ezelskaak, het platbranden van de oogst van de Filistijnen door twee vossen aan elkaar te binden met een fakkel tussen hun staarten en natuurlijk die laatste keer, dat Simson zijn kracht van God terugkreeg. Bij de gebeurtenis waarbij hij om het leven kwam, deed hij de tempel van de Filistijnse god Dagon instorten en behaalde hij zijn grootste overwinning. Geweldige geschiedenissen om te bespreken en dat wil ik dan ook doen in de hiernavolgende hoofdstukken. Te beginnen bij Simsons geboorte in Richteren 13.

Richteren 13:1 – Verlossing na veertig

De uitspraak: “hij deed wat kwaad was in de ogen van JAHWEH” (‘des Heeren’) is bekend uit de boeken 1 en 2 Koningen. We vinden die uitspraak als een refrein in de opsomming van de vele goddeloze koningen die Israël en Juda hebben gehad. Maar ook in Richteren komen we deze uitspraak diverse keren tegen.

> *Richteren 13 (naar ISA)*
> [1] En de zonen van Israël gingen voort te doen wat kwaad is in de ogen van JAHWEH, en JAHWEH gaf hen in de handen van de Filistijnen, veertig jaren.

zevende keer
Hier betreft het de zevende keer in het boek Richteren dat we deze opmerking lezen (2:11; 3:7,12; 4:1; 6:1; 10:6). Het *kwaad* dat Israël bedreef, wordt in Rich.13:1 niet vermeld, maar in veel van de andere vermeldingen betreft dit het dienen van andere goden.

beproeving
God geeft Israël *veertig jaren* over in de hand van hun vijand, in dit geval de Filistijnen. *Veertig* is een getal dat spreekt van *beproeving*. Bij de zondvloed regende het *veertig* dagen en nachten (Gen.7:12), Jezus had *veertig* dagen en nachten gevast, bij de *verzoeking* in de woestijn (Matth.4:2) en Israël zwierf *veertig* jaar door de woestijn (Num.14:33; Hebr.3:9) voordat ze het beloofde land ingingen.

een geboorte
Daarvoor was het volk Israël in slavernij geweest in Egypte voor een periode die gerekend wordt als vierhonderd jaar (Gen.15:13; Hand.7:6), het tienvoudige van *veertig.* Na deze periode wordt Israël verlost uit Egypte en wordt als het ware *geboren* (Hos.11:1). Inderdaad, net als bij een natuurlijke geboorte door *wateren die breken* na *veertig* weken. De dertiende letter van het Hebreeuwse alfabet is de letter *Mem*. Deze heeft een getalswaarde van *40* en heeft als betekenis *water*.

de geboorte van een verlosser
Ook hier in Richteren 13 komt de verlossing na de *veertig.* God geeft een verlosser: Simson, uit een bijzondere geboorte, zoals we nog zullen zien. Deze verlosser is een voorafschaduwing van de Ware Verlosser die eens zou komen: Jezus Christus.

Richteren 13:2 – Leven uit de dood

In de verzen die volgen, wordt de geboorte van Simson aangekondigd. In eerste instantie aan zijn moeder, van wie we haar naam niet te weten krijgen, en later aan Manoach, de vader van Simson. De gebeurtenissen worden uitgebreid beschreven en doen ons ook aan andere bijbelse geschiedenissen denken.

> *Richteren 13 (naar ISA)*
> [2] En er was een man uit Zora, uit de familie van de Danieten, en zijn naam was Manoach en zijn vrouw was onvruchtbaar en zij baarde niet.
> [3] En een boodschapper van JAHWEH verscheen aan de vrouw en hij zei tot haar: Zie alstublieft, jij bent onvruchtbaar en jij baarde niet; maar jij zult zwanger worden en een zoon baren.

bijen en honing
Zora betekent *wesp*. Opmerkelijk, want de wesp is de natuurlijke vijand van de *bij*, die we later nog tegen zullen komen in de geschiedenis van Simson, als zich in het lichaam van de door Simson verscheurde leeuw, een bijenzwerm bevindt (14:8) die *honing* voortbrengt. Daar zullen we dan ook later nog op terug komen. *Zora* markeert het begin van de geschiedenis van Simson en het einde (16:31). Simson is een uitbeelding van Jezus van Nazareth, die kwam in een *vijandige* wereld, die geregeerd wordt door de god van deze aeon (2 Kor.4:4). Zora schijnt ook nog te maken te hebben met *metzorah* dat *melaats* betekent, een uitbeelding van *zonde*.

gericht
Manoach betekent *rust* en er wordt vermeld dat hij uit de stam van Dan was. Dit bijbelboek heet *Richteren (>rechters)* en dat is ook wat Dan betekent: *rechter*. Manoach had een onvruchtbare vrouw, zoals JAHWEH later onder het oude verbond door een huwelijksverbond verbonden was aan het volk Israël (Jer.31:32). Toch kwam hieruit een zoon voort: Simson, die een type is van Jezus Christus aan wie de Vader *heel het oordeel (>gericht) gegeven heeft* (Joh.5:22).

Maria en Jezus
Als we Richteren 13:3 zouden lezen – “En een boodschapper van JAHWEH verscheen aan de vrouw en hij zei tot haar” – zonder te weten waar het stond, zouden we al snel kunnen denken dat we in het Lukas evangelie zijn aangekomen, waar de geboorte van *Jezus* wordt aangekondigd aan *Maria*. De vrouw van Manoach is dan ook een uitbeelding van Maria. Van Maria lezen we niet of ze onvruchtbaar was, maar zij had *geen gemeenschap* met een man. Dus zowel Maria als de vrouw van Manoach, hadden geen gemeenschap waaruit leven voortkwam. Het kind dat hieruit voortkomt is dan ook *een naar de mens onmogelijke geboorte*. Breder gezien zijn zowel Maria als de vrouw van Manoach, ook een uitbeelding van *Israël*; een onvruchtbaar volk dat niet in gemeenschap leefde met de Man (>God).

nieuw leven
We kennen in de bijbel nogal wat vrouwen die onvruchtbaar waren, maar toch een kind kregen. Denk aan Sarah (Gen.11:30), Rebekka (Gen.25:21) Rachel (Gen.29:31) en Hannah (1 Sam.1:5). Van Sarah lezen we dat zij *verstorven* was (Rom.4:19). De geboorte van nieuw leven uit een onvruchtbare vrouw is een wonder, er wordt leven voortgebracht uit de dood!

Richteren 13:4-5 – Simson, een Nazireeër

De aankondiging van de geboorte van Simson is bijzonder, want de engel spreekt tot een *onvruchtbare* vrouw. Daarnaast doet deze aanzegging sterk denken aan de engel die verscheen aan Maria en de geboorte van Jezus aankondigde. Maar ook wat de engel verder nog vermeldt, is bijzonder.

> *Richteren 13 (naar ISA)*
> [4] En nu, neem uzelf in acht en drink geen wijn en sterke drank, en eet niet iets dat onrein is.
> [5] Want zie, je zult zwanger worden en een zoon baren en geen scheermes zal op zijn hoofd komen, want van de moederschoot af zal de jongen een Nazireeër van God zijn. En hij zal een begin maken met het verlossen van Israël uit de hand van de Filistijnen.

geen wijn
Bij de aankondiging van Simsons geboorte wordt gezegd dat hij een Nazireeër zal zijn. De voorschriften van het Nazireeërschap worden beschreven in Numeri 6. Wat een bijbelkenner misschien wel het meest opvalt in deze verzen, is dat een Nazireeër *geen wijn* zou drinken. Wijn is een uitbeelding van *nieuw leven* en heeft een geweldige positieve betekenis in de Schrift. Maar een Nazireeër past het niet, omdat de Nazireeër, in dit geval Simson, een uitbeelding is van *de mens Jezus van Nazareth* in Zijn eerste komst. Simson is ge én beeld van de opgewekte Christus en daarom had hij geen deel aan de wijn, die de uitdrukking is van *opstandingsleven*. Dat ging ver, want ook de vruchten van de wijnstok, druiven of gedroogde druiven, mocht hij niet eten. Als er een einde komt aan het Nazireeërschap *zal de Nazireeër wijn drinken*, zegt Num.6:4 dan ook.

lang haar
Ook het lange haar is een uitbeelding van de mens Jezus, die kwam in vernedering. Paulus schrijft dat lang haar voor een man *oneer* (>zonder eer) is (1 Kor.11:14). Het lange haar van Simson spreekt van Hem, die kwam in oneer door Zich te *vernederen*, de gedaante van een slaaf aan te nemen en de mensen gelijk te worden (Fil.2:5-8). Hij heeft vanwege de vreugde (>wijn) die *vóór* Hem lag, het kruis verduurd en de schande (>lang haar) veracht (Hebr.12:2).

begin van verlossing
Simson is eigenlijk de enige waarvan we specifiek lezen dat hij een Nazireeër was. We lezen weliswaar van Samuël dat zijn moeder Hanna aan God een belofte doet, dat, als zij een kind krijgt, er geen scheermes op zijn hoofd zal komen (1 Sam.1:11), maar daar wordt niets over de wijn gezegd. En in Handelingen zien we dat Paulus te maken krijgt met vier mannen die een gelofte hebben gedaan, waarschijnlijk de gelofte van een Nazireeër (21:23-24), maar het wordt niet zo genoemd. Hoe dan ook, Simson is een bijzondere Nazireeër, omdat het van hem specifiek vermeld wordt én omdat hij het is vanaf zijn geboorte. Simson is een uitbeelding van Jezus, vanaf Zijn geboorte tot Zijn dood. Vandaar dat Simson *een begin* zou maken met de verlossing van Israël.

David en de Zoon van David
Wie was het dan die het volk Israël definitief zou verlossen? Dat antwoord wordt later gegeven in 2 Sam.3:18: *Door de hand van David, Mijn dienaar, zal Ik Mijn volk Israël redden uit de hand van de Filistijnen en uit de hand van al hun vijanden.* David brengt de definitieve verlossing. Maar hij is natuurlijk een type van de Zoon van David, de opgewekte Christus, die zal zitten op de troon van Zijn vader David en alle vijanden zal onderschikken!

Richteren 13:6-7 – Vanaf de moederschoot tot aan zijn dood

Wie geschiedenissen als die van Simson, maar bijvoorbeeld ook die van Jozef of Daniël leest, zal het opvallen dat beschrijvingen van gebeurtenissen herhaald worden. Denk bijvoorbeeld aan de dromen van Farao die Jozef uitlegde, of de droom van Nebukadnezar, die Daniël verklaarde. Het verhaal wordt dan twee keer, en soms wel drie keer, verteld. Ook bij Simson vinden we iets soortgelijks. De vrouw vertelt wat zij gezien heeft aan haar man en alles wordt nog eens herhaald.

> *Richteren 13 (naar ISA)*
> [6] En de vrouw kwam en zij zei tot haar man, zeggend: Een man van God kwam tot mij en zijn verschijning was als de verschijning van een boodschapper van God, uitermate vreeswekkend. En ik vroeg hem niet vanwaar hij was. En hij vertelde mij zijn naam niet.
> [7] En hij zei tot mij: Zie, jij zal zwanger worden en een zoon baren. En drink geen wijn en sterke drank en eet niets onreins, want de knaap zal Nazireeër van God zijn, vanaf de moederschoot tot aan de dag van zijn dood.

verborgen
De vrouw van Manoach voegt aan haar relaas toe dat zij niet gevraagd heeft waar de boodschapper van God vandaan komt, hoewel haar dat toch wel duidelijk was, want ze noemt hem *een man van God.* De boodschapper vertelde zijn naam niet, die blijft verborgen. Later komt de boodschapper nog terug op zijn naam (:18).

van geboorte tot dood
In vers 5 zagen we al dat Simson een *Nazireeër* zou zijn *van de moederschoot af*. Hier wordt duidelijk dat de boodschapper daar nog meer over heeft gezegd. Hij zou *Nazireeër van God zijn, vanaf de moederschoot tot aan de dag van zijn dood.* Simson is een uitbeelding van *Jezus van Nazareth*, vanaf Zijn geboorte tot aan Zijn dood. Anders gezegd: in Zijn eerste komst. Opmerkelijk in dit geval is ook de overeenkomst tussen het woord *Nazireeër* en *Nazareth*. De Heer wordt in de evangeliën ook wel genoemd: Jezus, de *Nazarener* of *Nazoreeër* (*Grieks: Nazoraios*), omdat Hij afkomstig is uit Nazareth (Matth.2:23; Luk.18:37).

afgezonderde
Het Hebreeuwse woord *nezir* (H5139), dat in Rich.13:5 en Num.6:2 wordt vertaald met *Nazireeër*, wordt in Gen.49:26 en Deut.33:16 weergegeven met *afgezonderde*, of *uitverkorene.* In Matth.2:23 staat dat toen Jezus ging wonen in *Nazareth*, dit een vervulling was van wat de profeten gesproken hebben. Hiermee verwijzend naar Jes.11:1, waar het woord *netzer* (H5342) wordt vertaald met *scheut* of *loot*. Het zou een lang en nogal technisch verslag worden als ik deze uiteenzetting nog uitbreid, maar ik denk hiermee genoeg te hebben aangereikt voor degenen die dit zelf eens willen onderzoeken. Voor nu volsta ik met het belangrijkste. Duidelijk mag zijn dat er verband is tussen deze woorden en dat ze verwijzen naar Jezus van Nazareth, die door God was afgezonderd en uitverkoren om te komen naar deze aarde. Hij zou de troon van Zijn vader David herstellen en nieuw leven voortbrengen uit de afgehouwen stronk van het koningshuis van David!

Richteren 13:8-14 – Twee keer, twee helften…

Dit eerste hoofdstuk is inleidend en gaat erg langzaam. In tegenstelling tot de drie hoofdstukken over Simson die nog volgen, want daarin volgen de gebeurtenissen elkaar in rap tempo op. Het verhaal van de aankondiging van Simsons geboorte is eigenaardig en ook enigszins vermakelijk. Een boodschapper van God is verschenen aan de vrouw van Manoach, maar Manoach was daar niet bij en vraagt aan God om de engel nog eens te sturen. In het volgende gedeelte komt de man van God, maar weer eerst tot de vrouw. En als zij Manoach er dan bijhaalt, heeft hij niets anders te melden dan bij zijn eerste verschijning.

> *Richteren 13 (naar ISA)*
> [8] Toen smeekte Manoach tot JAHWEH en hij zei: O, mijn Heer, de man van God die U zond, laat hem alstublieft opnieuw tot ons komen en dat hij ons onderricht wat wij zullen doen voor de knaap die geboren zal worden.
> [9] En God hoorde naar de stem van Manoach en de boodschapper van God komt opnieuw tot de vrouw als zij zit in het veld, en Manoach, haar man, was niet met haar.
> [10] En de vrouw haastte zich en zij rende en zij vertelde het aan haar man en zij zei tot hem: zie, de man die op die dag aan mij verscheen, kwam tot mij.
> [11] En Manoach stond op en hij ging achter zijn vrouw aan en hij kwam bij de man. En hij zei tot hem: Bent u de man die tot de vrouw sprak? En hij zegt: Ik ben het.
> [12] En Manoach zei: Nu zullen uw woorden komen. Wat zal de gewoonte van de knaap worden en zijn daad?
> [13] En de boodschapper van JAHWEH zei tot Manoach: Voor alles wat ik sprak tot de vrouw zal zij zich in acht nemen.
> [14] Van alles wat uitgaat van de wijnstok zal zij niet eten en wijn en sterke drank zal zij niet drinken, en niets onreins eten. Alles wat ik haar als instructie gaf zal zij in acht nemen.

nadruk
Het lijkt wat vreemd dat de boodschapper twee maal verschijnt aan Simsons ouders. Op Simsons geboorte en de aankondiging daarvan, komt daardoor veel nadruk te liggen. Dat is omdat Simson een uitbeelding is van Jezus, van Zijn *geboorte* tot aan Zijn dood (13:7). Maar ik denk dat hier nog meer achter steekt. De boodschapper geeft twee keer *instructies* en dat bepaalt ons bij het feit dat ook God twee keer Zijn instructies gaf op de stenen tafelen. Twee keer gaf God Zijn wet, in het Grieks: *deutero-nomium*. Het is een uitbeelding van het tweede verbond[1], het nieuwe verbond dat God zou geven en waarin Hij al Zijn beloften zou vervullen.

twee
Wie de geschiedenis van Simson aandachtig leest, wordt erbij bepaald dat *het getal twee* en *twee keer* een grote rol spelen. Zonder hierin volledig te zijn: Simson gaat twee keer naar Timnah (14:1,5), de leeuw wordt in tweeën gescheurd (14:6) en Simson geeft een tweeledig raadsel (14:14) met een tweeledig antwoord (14:18). Maar er zijn ook twee raadsels, want het antwoord op het raadsel is ook een raadsel (14:18). Er is sprake van twee nieuwe touwen (15:13), twee koperen ketenen (16:21) en twee vossen met de staarten aan elkaar gebonden (15:4). Simsons beide ogen worden uitgestoken (16:21) en er is ook twee keer sprake van een Nazireeërschap, want Simsons haar groeide weer aan nadat Delilah het had afgeknipt en hij ontving een tweede keer kracht. En dan zijn er nog wat voorbeelden, die minder voor de hand liggen, zoals het kaakbeen waarmee Simson duizend man versloeg. Een kaak bestaat immers ook uit twee delen: een onder- en bovenkaak. Enz. enz.

eerste en tweede komst
Eerder liet ik al zien dat Simson een uitbeelding is van Jezus van Nazareth in Zijn *eerste* komst. Alle dubbelen en tweevouden zijn verwijzingen naar dat er meer moet zijn. Er zou nog een *tweede* (komst)

moeten komen. Of anders gezegd: Zijn komst zou worden *onderbroken*. Tussen de twee helften bevindt zich iets. Bij de leeuw is dit *honing*. Bij de ezelskaak stroomt er *water* uit. Beiden zijn uitbeeldingen van *het levende woord van God* en verwijzend naar de opgewekte Christus. Dat vinden we dus ook verborgen in deze geschiedenissen, maar Simson is vooral een type van de Heer in Zijn eerste komst, waarin Hij een begin maakte met de verlossing van Israël (13:5)

Richteren 13:15-20 – Een wonderlijke gebeurtenis

Manoach had God gevraagd om bevestiging en om de boodschapper nogmaals te sturen. Dat gebeurt. De engel verschijnt weer aan de vrouw van Manoach en zij haalt hem erbij. In de volgende verzen vinden we het gesprek tussen Manoach en de engel. Hierbij is eveneens de overeenkomst met de aankondiging van de geboorte van Jezus opmerkelijk; ook die engel verscheen aan de vrouw en aan de man (Maria en Jozef).

> *Richteren 13 (naar ISA)*
> [15] En Manoach zei tot de boodschapper van JAHWEH: Alstublieft, laat ons u hier houden, dan bereiden wij voor uw aangezicht een geitenbokje.
> [16] En de boodschapper van JAHWEH zei tot Manoach: Indien jij mij ophoudt, ik zal niet eten van jouw brood, maar indien jij het bereidt, offer het als brandoffer aan JAHWEH. Want Manoach wist niet dat hij een boodschapper van JAHWEH was.
> [17] En Manoach zei tot de boodschapper van JAHWEH: Wat is uw naam? Wanneer uw woorden uitkomen, dan verheerlijken wij u.
> [18] En de boodschapper van JAHWEH zei tot hem: Waarom vraag jij naar mijn naam? Die is wonderbaar.
> [19] En Manoach nam een geitenbokje en het spijsoffer, en hij offerde het op de rots aan JAHWEH. En er gebeurde iets wonderbaarlijks. En Manoach en zijn vrouw zien toe.
> [20] En het gebeurt bij het opgaan van de vlam vanaf het altaar naar de hemelen, dat de boodschapper van JAHWEH opgaat in de vlam van het altaar. En Manoach en zijn vrouw zien toe, en zij vallen op hun gezichten op de aarde.

Gods Naam
Manoach vraagt naar de naam van de boodschapper, maar hij geeft zijn naam niet. Of toch wel? Zijn antwoord is namelijk: *die is wonderbaar*. Het doet denken aan de geschiedenis van Jakob, die ook vroeg naar de naam van de man waarmee hij worstelde. Die man blijkt eveneens een vertegenwoordiger van God te zijn en geeft zijn naam niet. Ook Mozes vroeg ooit naar Gods Naam en God antwoordde: *Ik ben die Ik ben* (Ex.3:14), maar dat klinkt nogal cryptisch. God is niet in één Naam te duiden. Als we Hem benoemen, zijn we altijd onvolledig.

wonderbaar
Het woord dat in Rich.13:18 vertaald is met *wonderbaar*, wordt door de profeet Jesaja gebruikt in de bekende profetie over het geboren kind en de gegeven Zoon, de Messias:

> *Jesaja 9 (naar ISA)*
> [6] Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder. En men zal Zijn naam noemen: *Wonderbaar*, raadgevende God, Machtige, Vader van de toekomst, Overste van de vrede.

Opmerkelijk is dat in een ander gedeelte van Jesaja (29:14), dat handelt over het ongeloof van Israël, dit woord *wonderbaar* eveneens gebruikt wordt en maar liefst drie keer. Ook het ongeloof van Israël en het verwerpen van de door God verzonden Verlosser, is een thema dat we nog diverse keren in de geschiedenis van Simson geïllustreerd zullen vinden.

het offer
Bij de wonderlijke gebeurtenis die volgt, wordt dit woord nog een keer gebruikt (:19). De boodschapper geeft aan van Manoachs brood niet te eten en het geitenbokje dat Manoach wil *bereiden*, zou hij *offeren*. Het geitenbokje wordt bereid *(>geslacht)* en *geofferd* op de *rots*, ook al een uitbeelding van Christus (1 Kor.10:4). Deze geschiedenis illustreert de dood en opstanding van Christus, het ware Offer. Alles in deze geschiedenis spreekt van Hem, die komen zou.

Op een *wonderbaarlijke* manier identificeert God Zich met dit offer. De boodschapper van JAHWEH stijgt op in de vlam van het offer naar de hemel. Een schitterende illustratie van de opstanding van Christus en Zijn hemelvaart.

Richteren 13:21-24 – En zij noemde zijn naam Simson

Manoach had een wijze vrouw, blijkt uit het navolgende. Zelf kende hij de Schriften weliswaar en concludeert dat zij zullen sterven, omdat zij God hebben gezien (Ex.33:20), vertegenwoordigd in een boodschapper. Maar zijn vrouw wijst hem erop dat dit onlogisch zou zijn. God had hun offers aanvaard en hen de belofte van een zoon gegeven. Waarom zou Hij hen dan doden?

> *Richteren 13 (naar ISA)*
> [21] En de boodschapper van JAHWEH verscheen niet opnieuw aan Manoach en aan zijn vrouw. Toen wist Manoach dat hij een boodschapper van JAHWEH was.
> [22] En Manoach zei tot zijn vrouw: Wij zullen sterven, ja sterven, want wij hebben God gezien.
> [23] En zijn vrouw zei tot hem: Stel dat JAHWEH ons had willen doden, dan zou Hij uit onze hand toch geen brandoffer aannemen en een spijsoffer en dan laat Hij ons al deze dingen niet zien en liet Hij ons, als de tijd daar is, al deze dingen niet horen?
> [24] En de vrouw baarde een zoon en zij noemden zijn naam Simson. En de knaap werd groot en JAHWEH zegende hem.

de zon
De naam Simson vertaalt men over het algemeen met *van de zon* of: *zon-achtig*. Dan is het afgeleid van het Hebreeuwse *shemesh*, dat *zon* betekent. Het spreekt van Jezus Christus, die kwam als *het licht van de wereld* (Joh.1:9; 8:12; 9:5).

de Naam
Anderen zeggen dat de naam Simson is afgeleid van *shem*, dat *naam* betekent. Dat bepaalt ons bij *ha Shem, de Naam*. Zoals het Joodse volk ook nu nog spreekt van *ha Shem*, als men het heeft over JAHWEH, de naam van God. Simson zou dan zoiets betekenen als *de verdeelde naam* of *een deel van de naam*. Dat past ook perfect in het plaatje dat Simson een uitbeelding is van Jezus van Nazareth, die een begin zou maken met de verlossing van Israël. Het is een *deel* van het verhaal en ook Simsons naam verwijst er dan naar dat er meer is, zoals de komst van de Heer ook verdeeld is in twee helften. Israël wacht nog op haar definitieve verlossing!

Richteren 13:25 – Simson geïnspireerd

Na een uitgebreide beschrijving van de aankondiging van Simsons geboorte, wordt er geen verslag gegeven van zijn kindertijd, maar alleen vermeld dat hij groot werd. Direct wordt er overgesprongen naar het optreden van Simson als richter. Ook dat doet denken aan de bediening van Jezus. Van Hem weten we immers nauwelijks iets van Zijn kindertijd.

> *Richteren 13 (naar ISA)*
> [25] En de geest van JAHWEH begon hem onrustig te maken in Machane-Dan, tussen Zorah en tussen Esthaol.

in geloof
Veel commentaren leggen de nadruk op de in hun ogen zondige levenshouding van Simson. Maar in de Schrift vind je nergens een veroordeling van zijn gedrag of leefwijze. Van Simson lezen we wel dat vooral de dingen *van het vlees* hem bezighielden. Hij is hierin een voorafschaduwing van Jezus van Nazareth, die kwam *in gelijkenis van zondig vlees* (Rom.8:3). Hij werd mens en was *naar het vlees* uit het zaad van David (Rom.1:3). En ook Simson was door God gezonden. Het was dan ook *de geest van God* die hem aandreef tot de dingen die Hij moest doen, lezen we hier. En Simson wist dit, want hij handelde *in geloof* en wordt daarom ook genoemd in het overzicht van “oudtestamentische geloofsgetuigen” in Hebr.11:32.

tussen Zorah en Esthaol
Het hoofdstuk eindigt met een plaatsbeschrijving. Als deze ons al iets zegt en de kaarten die wij nu hebben kloppen, kunnen we aanwijzen op de kaart waar Simson door Gods geest gedreven werd. Maar wat zegt dit ons nu eigenlijk en waarom wordt dit zo vermeld? Simson wordt door Gods geest gedreven naar *Machane- Dan* en dat bevindt zich tussen *Zorah* en *Esthaol*.

begin en einde
Ook hier wordt door het noemen van twee plaatsnamen en één daartussen, verwezen naar twee helften in de komst van de Heer, of een eerste en tweede komst van Jezus Christus. Het is de plaats waar Simsons openbare optreden begint en hij *geest* ontvangt, een uitbeelding van *leven*. Maar het is ook de plek waar hij na zijn *dood* wordt begraven (16:31). Dit is eveneens weer een bevestiging van waar Simson een uitbeelding van is: Jezus van Nazareth, vanaf Zijn geboorte tot Zijn dood.

Richteren 14:1 – Simson gaat tot een vrouw

We komen nu in het tweede hoofdstuk van de geschiedenissen van Simson en hier begint zijn optreden. Dit vangt aan met te vertellen dat Simson een vrouw ziet onder de Filistijnen. Voor wie de profetie kent, is dit een bekend beeld: de Man (>God) die komt tot een vrouw (>Israël). In de geschiedenis van Simson vinden we dan ook maar liefst drie keer dat er sprake is van een vrouw.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [1] En Simson daalde af in de richting van Timnah en hij zag een vrouw in Timnah van de dochters van de Filistijnen.

lotsdeel
Timnah betekent: *toegewezen deel, lotsdeel*. Simson *daalde af* naar Timnah en het zal ongetwijfeld lager hebben gelegen dan de plek waar Simson vandaan kwam. Dat hoogteverschil is niet zonder betekenis. Het *afdalen* van Simson naar Timnah is een uitbeelding van de Heer die kwam tot het Zijne (Joh.1:11), het volk Israël. Hij heeft Zichzelf ontledigd, de gedaante van een slaaf aangenomen, is de mensen gelijk geworden en heeft Zichzelf *vernederd* (Fil.2:7-8). Hij kwam tot Zijn lotsdeel: Israël.

Juda en Thamar
In Genesis 38 vinden we de geschiedenis van Juda en Thamar. Thamar verkleedde zich als hoer en ging zitten aan de weg naar *Timnah*. Juda heeft gemeenschap met haar en later blijkt Thamar zwanger te zijn. Uiteindelijk bevalt ze van een tweeling: Peres en Zerah. Deze geschiedenis illustreert hoe door de val van het Joodse volk (Juda), doordat zij *hoereren* met andere goden, er een *onderbreking* komt in Gods handelen met Israël. *Peres* betekent breuk en bij de geboorte van de tweeling, lijkt Zerah eerst te komen, maar wordt zijn komst *onderbroken* door *Peres*. De plaatsnaam Timnah wijst ons dus ook op deze onderbreking in Gods handelen met Zijn volk.

huwelijk
Simson gaat tot een vrouw en het is de bedoeling dat er een huwelijk tot stand komt, maar het loopt uit op een debacle. Het huwelijk is in de Schrift een bekend beeld van het oude verbond. De *man* is een representatie van God (Jes.54:5) en de *vrouw* is een uitbeelding van Israël (Jer.3:20). Het oude verbond is het *huwelijk*sverbond tussen God en Zijn volk Israël (Jer.31:32). En ook het nieuwe verbond wordt voorgesteld als een huwelijksverbond (Hos.2:6,15).

ontrouw
Israël wordt in de profetie voorgesteld als hoer (Hos.1:2) en een ontrouwe vrouw (Ez.20:30). In de volgende hoofdstukken zullen we nog zien dat Simson een hoer bezoekt en natuurlijk ook nog de geschiedenis met Delilah, de vrouw die hem overleverde aan de Filistijnen. Het nieuwe verbond komt voor Israël niet tot stand, het huwelijk wordt niet gesloten. God stuurde Zijn Zoon om hen die onder de wet waren te verlossen (Gal.4:4-5), maar de vrouw erkent de man niet als Man. Daar is Simson de uitbeelding van in deze geschiedenis.

Richteren 14:2-4 – Gods oogappel

Simson heeft zijn oog laten vallen op een Filistijnse vrouw en gaat naar zijn ouders om te zeggen dat hij haar tot zijn vrouw wil nemen. Blijkbaar was het de gewoonte in die tijd dat deze zaak werd geregeld tussen de ouders van beide partijen.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [2] En hij ging op en hij vertelde aan zijn vader en aan zijn moeder, en hij zei: Ik zag op weg naar Timnah een vrouw, van de dochters van de Filistijnen, en nu, nemen jullie haar voor mij tot vrouw.
> [3] En zijn vader en zijn moeder zeiden tot hem: Is er niet onder de dochters van jouw broeders en in heel mijn volk een vrouw, dat jij een vrouw gaat nemen van de onbesneden Filistijnen? En Simson zei tot zijn vader: Neem haar voor mij, want zij is goed in mijn ogen.
> [4] En zijn vader en zijn moeder wisten niet dat het van JAHWEH was, dat Hij gelegenheid zocht tegen de Filistijnen; en in die tijd heersten de Filistijnen in Israël.

goed in mijn ogen
We weten dat de vrouwen waarop Simson zijn oog liet vallen, menselijkerwijs gesproken, niet de beste keuze waren, maar zijn verklaring is kort: *"zij is goed (>lett: recht) in mijn ogen"*. Ook van het volk dat God had uitgekozen en waarop Hij Zijn oog had laten vallen, weten we dat het ontrouw was en toch noemt Hij het volk Israël *Zijn oogappel* (Deut.32:10; Zach.2:8).

onbesneden
De *onbesneden* Filistijnen zijn dan ook de representatie van het Joodse volk. In Jeremia 6 wordt Israël (>de dochter van Sion) voorgesteld als een *bekoorlijke en wellustige vrouw* (:2) en wordt van haar gezegd:

> *Jeremia 6 (naar ISA)*
> [10] …. zullen zij luisteren? Zie, *onbesneden* is hun oor en zij kunnen niet luisteren. Zie, het woord van JAHWEH is hen tot smaad, zij scheppen geen behagen in Hem.

het hart
De besnijdenis aan het vlees is een uitbeelding van 'de besnijdenis van het hart', zoals ook Paulus dat naar voren brengt. De *werkelijke* besnijdenis is een geestelijke zaak, niet *in vlees*, maar *in geest* (Rom.2:28-29). Het ongelovige Israël is onbesneden van hart (Lev.26:41; Jer.9:26), er ligt een bedekking op het hart, en toch heeft God juist dit volk uitverkoren. Ook Simsons keuze van het nemen van een vrouw uit 'die onbesneden Filistijnen' blijkt een zaak die door God beschikt is. Want Hij werkt in alles naar de raad van Zijn wil (Ef.1:11)!

Richteren 14:5-6 – De verscheurde leeuw

Nadat Simson zijn oog heeft laten vallen op een Filistijnse vrouw, neemt hij zijn ouders mee naar Timnah, blijkbaar om hen aan elkaar voor te stellen. Kennelijk neemt Simson een andere weg, of loopt voor zijn ouders uit, of achter hen, want wat er nu gebeurt, vindt plaats buiten het zicht van zijn vader en moeder.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [5] En Simson daalde af, met zijn vader en zijn moeder, naar Timnah, en zij kwamen tot aan de wijngaarden in de buurt van Timnah, en zie, een jonge leeuw brulde hem tegemoet.
> [6] En de geest van JAHWEH was voorspoedig op hem, en hij verscheurt het zoals men het bokje verscheurt; en er was niets in zijn hand. En hij vertelde zijn vader en zijn moeder niet wat hij deed.

wijngaarden
De geschiedenis met de leeuw vindt plaats bij de *wijngaarden* in de buurt van Timnah (>lotsdeel). Simson mocht als Nazireeër niet eten en drinken van (de vrucht van) de wijnstok (Num.6:1- 4). Simson is een uitbeelding van Jezus van Nazareth in Zijn eerste komst *in het vlees*, en *wijn* en *de vrucht van de wijnstok* zijn een type van *geest*, van opstandingsleven. Maar hier bevindt Simson zich toch bij de wijngaarden. De belofte van nieuw leven is als het ware erg dichtbij. Ook Israël wordt voorgesteld als een wijngaard (Jes.5:7) en de Here Jezus verkondigde aan Israël dat het Koninkrijk van de hemelen nabij gekomen was (Matth.4:17). Later in de geschiedenis van Simson zullen de wijngaarden eveneens een rol spelen (15:5).

de geest van JAHWEH
Dat Simson de leeuw verscheurt is een zaak van JAHWEH. Het is Zijn *geest* die dit bestuurt en dus een geestelijke zaak. Vandaar dat deze geschiedenis ook een *geestelijke* (>diepere) betekenis heeft. We vinden maar liefst vier keer in de geschiedenis van Simson vermeld dat hij werd aangedreven door de geest van God (13:25; 14:6,19; 15:14).

de leeuw
Simson verscheurt een jonge leeuw. Letterlijk staat er zoiets als een *beschutte* of *bedekte (Hebreeuws: kaphir)* leeuw, vermoedelijk wijzend op de manen van de mannetjesleeuw. *Manen* zijn *lange* nek*haren* en dat doet ons denken aan het lange haar van Simson. Want de leeuw is, net als Simson, een uitbeelding van de Messias en Zijn koningschap: de leeuw uit de stam van Juda (Gen.49:9; Opb.5:5).

als een bokje
Simson verscheurt (of: kliefde) de leeuw, *zoals men het bokje verscheurt*, staat er. Het wordt beschreven alsof het verscheuren van een bokje gangbaar zou zijn. Maar dat is natuurlijk niet zo. Het gaat erom dat het verscheuren van de leeuw *dezelfde betekenis* heeft als het verscheuren van het bokje. Het verwijst naar de vele offers die we vinden in de Schrift, die allen een verwijzing zijn naar *het offer* van Christus. Merk ook op dat er staat *het* bokje, want het verwijst naar hét Offer. En ook offerdieren werden in stukken gedeeld (o.a. Ex.29:17). *De Leeuw uit de stam van Juda* is dezelfde als *het geslachte Lam*.

> *Openbaring 5 (naar ISA)*
> [5] En één van de oudsten zegt tegen mij: Huil niet, zie: *de leeuw uit de stam van Juda*, de wortel van David, overwint, om de boekrol te openen, en om haar zeven zegels los te maken.
> [6] En ik zag: in het midden van de troon, en van de vier dieren, en in het midden van de oudsten, *een Lammetje, staande als geslacht* (…)

eigendomsakte
In Openbaring 5 gaat het over de vraag wie het recht heeft de boekrol te openen. Deze boekrol is hier de eigendomsakte van het land (Israël). Er is er slechts Eén die daarvoor is bestemd en dat is de Messias.

Eén van de oudsten zegt dan ook dat Hij *de leeuw is uit de stam van Juda*, maar wanneer Hij wordt gezien, dan is Hij *het geslachte Lam*, dat *staat*: Hij stierf, maar stond op en leeft!

verborgen

In de geschiedenis van Simson is de leeuw ook een uitbeelding van de Leeuw van Juda. Hij werd verscheurd en stierf, maar daarmee is het verhaal van de leeuw nog niet af, zullen we zien. De leeuw zou, hoewel gestorven, toch iets voortbrengen: honing. Raadsels zullen nog een rol spelen in de rest van het hoofdstuk en ook hier zien we al dat de geschiedenis van de leeuw voor de ouders van Simson *verborgen* bleef. Er zouden wonderlijke dingen gebeuren en Israël zou er geen weet van hebben.

Richteren 14:7-9 – Honing uit de verscheurde leeuw

Nadat Simson de leeuw heeft verscheurd en gedood, zegt hij dit niet tegen zijn ouders. Vervolgens gaat hij voor de tweede keer naar Timnah, dit keer om de vrouw tot zijn vrouw te nemen en ook deze keer vergezellen Simsons vader en moeder hem.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [7] En hij daalde af en hij sprak tot de vrouw en zij was goed in de ogen van Simson.
> [8] En na enkele dagen keerde hij terug om haar te nemen; en hij trok zich terug om de gevallen leeuw te bezien, en zie, er was een zwerm bijen in het lichaam van de leeuw, en honing.
> [9] En hij nam die in zijn handen, en hij ging heen, gaande en etend. En hij ging naar zijn vader en naar zijn moeder, en hij gaf aan hen en zij aten. En hij vertelde hen niet dat hij de honing uit het lichaam van de leeuw had genomen.

twee helften
Eerder wees ik al op de talloze tweevouden in de geschiedenis van Simson, die wijzen op de *twee komsten* of de *verdeelde komst* van Christus. Daartussen bevindt zich een *onderbreking*. Ook de leeuw spreekt hiervan. De leeuw is uiteengescheurd (>gekliefd) en van de verscheurde leeuw zagen we al dat hij een type is van de Messias, de leeuw van Juda. De Heer kwam naar deze aarde als de door God in de Schriften aangekondigde Koning, maar Hij werd ‘verscheurd’ en gedood. In de leeuw bevinden zich nu *bijen* en *honing*. Natuurlijk sprekend van *leven* dat voortkomt uit de dood. Maar ook als uitbeelding van de *verborgenheden van het woord* van God, die we vinden tussen de eerste en tweede komst van Christus.

Deborah en dabar
Hoewel de leeuw dood is, brengt hij leven voort. Er was een zwerm *bijen* in de leeuw. Het woord voor *bij* is *deborah* (>net als de richteres), dat direct verwant is aan het woord *dabar*, dat *woord* betekent. De *bij* heeft dan ook alles met *het woord* te maken. *Het woord* bepaalt ons altijd bij Christus, Hij is het *woord* dat vlees werd (Joh.1:14) en in Openbaring wordt Hij genoemd: *het Woord van God* (Opb.19:13). Er zijn dan ook vele bijzondere kenmerken van bijen en hun gedrag dat ons wijst op de Heer Jezus Christus. Zoek maar eens op internet, of richt u eens tot iemand die zich met bijen bezighoudt, zoals een imker. Ik wil een paar voorbeelden geven, zonder te pretenderen dat ik er veel vanaf weet.

de bij spreekt van Christus
De *dar* (>mannetjesbij) wordt geboren uit een onbevrucht eitje. In de biologie wordt deze maagdelijke voortplanting *parthogenese*[2] genoemd. Natuurlijk verwijzend naar de maagdelijke geboorte van de Here Jezus uit Maria (Jes.7:14; Matth.1:31). In het najaar vindt er in een bijenvolk de *darrenslacht*[3] plaats. Daarbij worden de darren verstoten en uitgeworpen door hun eigen volk en gedood. Herkennen we hierin niet de Heer die door Zijn eigen volk werd verworpen en stierf *buiten de legerplaats* (Hebr.13:12-13)? En tenslotte: uit de eitjes die de bijen leggen, komt na drie dagen[4] een larf. Nieuw leven op de derde dag! Dat verwijst natuurlijk naar de opstanding van Christus.

honing
Het woord voor *honing* is *dabash*. Net als de *bij* spreekt *honing* van het woord van God. Later, met het raadsel van Simson, zullen we hier nog op terugkomen. *Honing* wordt in verband gebracht met het *gehemelte* (Ps.119:103; Spr.24:13) en spreekt van de *hemelse* aspecten van het woord van God. Het geeft *verlichte ogen* (1 Sam.14:27) en dat heb je ook nodig om de hemelse positie van Christus en Zijn lichaam te verstaan (Ef.1:18)!

Richteren 14:10-11 – Simsons dertig metgezellen

Simson gaat op weg naar Timnah, met de bedoeling een huwelijk te sluiten met de vrouw. Eerder zagen we al dat bij de Hebreeuwse profeten het huwelijksverbond een bekend beeld is van het nieuwe verbond dat God zal sluiten met Zijn volk (Hos.2:15).

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [10] En zijn vader daalde af naar de vrouw en Simson maakte daar een feestmaal, want zo doen de uitgekozen jonge mannen.
> [11] En het gebeurde wanneer zij hem zagen, dat zij dertig metgezellen namen en zij met hem waren.

huwelijk of feestmaal?
Het woord dat hier vertaald wordt met *feestmaal*, wordt in de Statenvertaling weergegeven met *bruiloft*. Uit het vervolg blijkt wel dat het gaat om een feest(maal) dat vooraf gaat aan de daadwerkelijke huwelijkssluiting, want het huwelijk tussen Simson en de vrouw komt uiteindelijk *niet* tot stand. Het woord heeft tevens met *(wijn) drinken* te maken (Ezra 3:7; Dan.1:5,8,10,16) en dat is wat men meestal op een feest ook doet. Het huwelijk van Simson en de vrouw beeldt de komst van *het nieuwe verbond* uit. *Nieuw leven (>wijn)* ligt voor het grijpen, maar het eindigt in een fiasco, zoals we nog zullen zien.

dertig metgezellen
De *dertig* metgezellen van Simson spelen een belangrijke rol in deze geschiedenis. Merk op dat het hier gaat om *metgezellen (>naasten) van Simson* en niet van de vrouw. Het zijn de metgezellen aan wie Simson een *raadsel* geeft. In de taal van Paulus: hij spreekt met hen in *geheimen* of *verborgenheden*. Deze metgezellen zijn een uitbeelding van het gezelschap dat Christus rond Zich verzamelt.

het getal dertig
Het zou een hele studie door de Schrift kunnen zijn om te bezien waar er nog meer sprake is van een gezelschap van *dertig*, of waar het getal *dertig* zoal nog meer voorkomt. Voor hier wil ik het houden bij een aantal voorbeelden. Eerst een tweetal andere voorbeelden van een gezelschap van *dertig*.

saul en David
Voordat Saul daadwerkelijk koning wordt, heeft hij een maaltijd met *dertig genodigden (>geroepenen)* en die maaltijd wordt gehouden op *een hoge plaats* (1 Sam.9:13,22,25). Herkennen we daarin niet Christus en de ecclesia, die met Hem gezet is in de hemel (Ef.2:6) en deelt in Zijn positie, voordat Hij Koning is over Israël? David, was voordat hij koning werd, hoofd over een gezelschap van vierhonderd mannen (1 Sam.22:1-2). Maar binnen dat gezelschap bevonden zich *dertig mannen*, waarvan gezegd wordt dat zij hem *bijstonden* bij de verwerving van zijn koninkrijk. Zij kregen dan ook hoge posities in het koninkrijk van David (2 Sam.23:8 vv). Een uitbeelding van Christus en Zijn ecclesia, die met Hem zal worden geopenbaard in heerlijkheid (Kol.3:3) en zal heersen over de hele schepping (Rom.8:17; Ef.1:10)

dertig in Richteren
Ook in het boek Richteren komen we de *dertig* nogal eens tegen. Bijvoorbeeld bij Jaïr, wiens naam betekent *Hij zal verlichten*, met afgeleide betekenissen (Rich.10:3-4) als: *Hij zal tonen/illustreren*. Hij had *dertig* zonen, die reden op *dertig* ezels en *dertig* steden hadden. Natuurlijk *toont/illustreert* ook deze Jaïr ons Christus en zij die delen in Zijn positie. En Ezban, een man uit Bethlehem(!), die *dertig* zonen en *dertig* dochters had (Rich.12:8-9). De dertig spreekt ook van *verborgenheid*. Zowel Jozef als David waren *dertig* jaar oud, toen zij koning werden. Toen werd *openbaar* wie zij daadwerkelijk waren. Allemaal schitterende plaatjes van de komende Koning: Christus Jezus!

Richteren 14:12-13 – De zevende dag

Simson heeft een vrouw gezien die hem bevalt en organiseert een feestmaal dat moet leiden tot de *bruiloft*. Het is een uitbeelding van de Heer Jezus Christus, die als de *Bruidegom* (Matth.9:15; 25:1,5,6,10) kwam tot Zijn volk. Maar… het huwelijk zou niet plaatsvinden.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [12] En Simson zei tot hen: alsjeblieft, ik leg aan jullie een raadsel voor. Indien jullie het mij vertellen, ja vertellen in de zeven dagen van het feestmaal en jullie vinden het, dan geef ik aan jullie dertig hemden en dertig wisselklederen.
> [13] En indien jullie het mij niet kunnen vertellen, dan geven jullie aan mij dertig hemden en dertig wisselklederen. En zij zeiden tot hem: Leg jouw raadsel voor en wij zullen het aanhoren.

30 metgezellen
Voordat het huwelijk plaatsvindt, is er een bijzonder gezelschap dat zich ophoudt in de nabijheid van Simson: zijn dertig metgezellen. Zij zijn een uitbeelding van de kring die Christus rond Zich verzamelt, voordat het huwelijksverbond met Israël gesloten wordt. Zij delen in het raadsel (>geheim, verborgenheid).

de zevende dag
Het huwelijk zou plaatsvinden na *zeven* dagen. De zevende dag is de *sabbat* en de dagen van de week corresponderen met de dagen van duizend jaar (2 Petr.3:8) waarin God Zijn heilsplan uitwerkt. Israël zal na zes dagen, op de zevende dag, haar sabbatsrust ingaan (Hebr.4:9). Dan zal de Messias komen op de wolken van de hemel met grote kracht en heerlijkheid (Matth.24:30) en zal het nieuwe verbond, een huwelijksverbond, gesloten worden tussen Hem en Zijn volk (Jes.62:4-5).

komst in vernedering
Maar Simson is een uitbeelding van de eerste komst van de Heer in vernedering. Het nieuwe verbond zou voorlopig niet gesloten worden, het huwelijk gaat niet door. En dat heeft alles te maken met het raadsel van de verscheurde leeuw, dat hij zou delen met zijn gezelschap.

Richteren 14:14 – Simsons raadsel

Nu komt het moment dat Simson zijn raadsel gaat voorleggen. Een ieder die bekend is met de verhalen uit de bijbel, kent het raadsel zoals de Statenvertaling en de NBG-vertaling dit weergeven: *spijze ging uit van de eter en zoetigheid ging uit van de sterke*. Zo ken ik het zelf ook en dat is dan ook de reden dat ik het hier zo vermeld. Er is ook niets mis met die weergave, maar het is natuurlijk wat Oudnederlands en het is goed om iets dat zo vast in onze gedachten zit, eens anders weer te geven.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [14] En hij zei tot hen: Uit de eter gaat voedsel uit en uit de sterke gaat zoet uit. En zij konden het raadsel in drie dagen niet vertellen.

twee helften
Hier vinden we dan de zoveelste *tweevoud*: het raadsel bestaat uit *twee* delen. Het is een parallellisme, twee zinsdelen die min of meer hetzelfde zeggen. Het zou ook in één zin kunnen worden gezegd: *uit de sterke eter gaat zoet voedsel uit.* Later zullen we het nog over het antwoord op het raadsel hebben, dat ook uit *twee* delen bestaat. En we zullen zien dat het 'antwoord' gegeven wordt in de vragende vorm en dus ook een raadsel is, waardoor er sprake is van *twee* raadsels. Simson is een type van de Heer in Zijn eerste komst, maar door te spreken over een eerste, volgt er logischerwijs nog een *tweede*. Of anders gezegd: Zijn komst zou onderbroken worden en worden verdeeld in *twee* helften.

de derde dag
Het feit dat zij het raadsel niet konden verklaren in *drie* dagen lijkt een nogal vreemde opmerking en de commentaren weten daar meestal niet zo goed raad mee. De metgezellen hadden immers *zeven* dagen de tijd om het raadsel op te lossen (14:12,17). De verklaring ligt in de symboliek. Het raadsel houdt verband met de derde dag! Simson is hier de uitbeelding van de Heer, die kwam tot Zijn volk om met hen in een huwelijksverbond te treden. Maar de bruiloft ging niet door. Deze bruiloft, die een uitbeelding is van het nieuwe verbond, zou plaatsvinden op de *derde* dag (vergelijk Joh.2:1). Het herstel van Israël zou zijn na twee dagen, op de derde dag:

> *Hosea 6 (naar ISA)*
> [2] Hij zal ons levend maken na twee dagen, in de derde dag zal Hij ons oprichten en wij zullen leven voor Zijn aangezicht.

na tweeduizend jaar
Het is Petrus die, inmiddels bijgepraat door Paulus (2 Petr.3:15- 16), de oplossing van dit raadsel geeft. Wanneer zou Israël herstellen, wanneer zou het nieuwe verbond aanbreken, de bruiloft van het Lam? Na twee dagen, op de derde dag, maar dan gerekend in *dagen van duizend jaren* (2 Petr.3:8). En wij staan nu aan de vooravond van dat deze dingen z'n beslag krijgen!

Richteren 14:15-17 – Simsons raadsel ontfutseld

Als we de geschiedenis van Simson bestuderen, zien we dat bepaalde dingen zich herhalen. Zo zijn er meerdere *vrouwen* die in het leven van Simson een rol spelen. Hier in Richteren 14 vinden we dat de vrouw Simson onder valse voorwendselen zijn *raadsel* afneemt en hem *verraadt*. In Richteren 16 is het Delilah, die Simson het *geheim* van zijn grote kracht ontfutselt en hem *overlevert* aan de Filistijnen. Telkens krijgen we door een ander venster een plaatje te zien van God, die Zijn Verlosser zond, maar de vrouw (>Israël) leverde Hem over en beroofde Hem van Zijn kracht (>doodde Hem). Het nieuwe verbond (>de bruiloft) ging niet door.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [15] En het was op de zevende dag dat zij tot de vrouw van Simson zeiden: Haal jouw man over, zodat hij ons het raadsel vertelt, opdat wij niet jou en het huis van jouw vader met vuur verbranden. Jullie hebben toch niet tot ons geroepen om ons berooid te doen worden?
> [16] En de vrouw van Simson huilde bij hem en zij zei: Jij haat mij zeker en jij hebt mij niet lief. Het raadsel heb jij voorgelegd aan de zonen van mijn volk en je hebt het niet aan mij verteld. En hij zei tot haar: Zie, aan mijn vader en aan mijn moeder vertelde ik het niet, zal ik het aan jou vertellen?
> [17] En zij huilde bij hem op de zevende van de dagen waarin zij hun feestmaal hadden. En het gebeurde in de zevende dag dat hij het haar vertelde, omdat zij hem beklemde. En zij vertelde het raadsel aan de zonen van haar volk.

stad en tempel verbrand
Hier wordt de vrouw nog bedreigd dat zij en het huis van haar vader met vuur verbrand zullen worden. In 15:7 zien we dat dit ook daadwerkelijk wordt uitgevoerd. Israël leverde haar Messias over en doodde Hem, maar pas decennia later in het jaar 70 na Chr. werden de stad Jeruzalem en de tempel verwoest en volledig in de as gelegd. Dat is hier in de geschiedenis bij Simson nog niet het geval. Eerst volgt nog de geschiedenis van Simson met de 300 vossen.

een slechte relatie
Vanaf de aanvang zat de relatie niet goed tussen Simson en deze vrouw. Simson zegt dat hij het raadsel ook niet aan zijn vader en moeder heeft verteld, dus waarom zou hij het haar vertellen? Terwijl een huwelijk nu juist inhoudt dat *een man zijn vader en moeder zou verlaten en zijn vrouw zou aanhangen* (Gen.2:24). En de vrouw is bereid verraad te plegen onder de druk van haar volksgenoten. Ze had ook tegen Simson kunnen zeggen wat er speelde en erop kunnen vertrouwen dat hij het zou oplossen. Later versloeg Simson in zijn eentje heel wat meer Filistijnen dan waartegen hij het hier zou moeten opnemen. Of kende de vrouw van Simson zijn kracht niet? Was zij net als Israël later met betrekking tot Jezus niet op de hoogte met wie zij werkelijk te maken had?

Simsons liefde
Hoe het ook zij, Simson die we kennen van zijn enorme *kracht*, was blijkbaar in een andere zin *zwak*, want hij deelt zijn raadsel met de vrouw. Zij bleef aandringen, letterlijk: *beklemde (>of: benauwde) hem.* Exact dezelfde woorden vinden we later ook in de geschiedenis met Delilah (16:16). Vanwege de grote liefde die Simson had voor deze vrouw maakte hij zijn raadsel bekend, zoals hij later bij Delilah zijn hart uitstortte en het geheim van zijn kracht bekend maakte. Het kost hem hier zijn huwelijk, bij Delilah uiteindelijk zijn leven. Zoals het ook bij de Heer Zijn leven zou kosten dat Hij uiteindelijk bekendmaakte wat Hij tot dan toe *verborgen* had gehouden (Matth.26:63-64).

Richteren 14:18 – Wat is zoeter dan honing?

Uiteindelijk vertelt Simson het raadsel aan zijn vrouw en zij vertelt het door aan haar volksgenoten die nu bij Simson komen om hem, op de laatste dag, voordat de zon ondergaat, de oplossing mee te delen. Het feest eindigt in een anticlimax. Vanwege de ontrouw van de vrouw verdwijnt Simson en is er geen huwelijksgemeenschap.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [18] En de mannen van de stad zeiden hem in de zevende dag, voordat de zon onder gaat: Wat is zoeter dan honing en wat is sterker dan een leeuw?

twee raadsels
Bijzonder is natuurlijk dat het antwoord op het raadsel gesteld wordt in de vragende vorm. En zo krijgen we een *tweede* raadsel voorgeschoteld. En ook weer een raadsel met een *dubbele* vraag. De dertig metgezellen spreken net als Simson in *verborgenheden (>raadselen)*. Zoals we al zagen zijn zij een uitbeelding van de ecclesia.

Op het raadsel van Simson wisten wij als lezers het antwoord al. We hadden gelezen van de verscheurde leeuw, die honing had voortgebracht. Op het raadsel dat we hier krijgen, geeft de Schrift ook antwoord. Weliswaar niet in deze geschiedenis, maar wel op andere plaatsen.

Zoet is het tegenovergestelde van *bitter* (Jak.3:110). In de Schrift wordt *bitter* onder andere in verband gebracht met *kwaad* (Jer.2:19), met *rouw* (Jer.31:15) en *dood* (Opb.8:11). *Honing* wordt voortgebracht door de *bij (>dabar)* en we zagen al dat dit spreekt van Christus en van Zijn woord. Zoals ook de verscheurde leeuw spreekt van de Leeuw van Juda, die stierf en leven voortbracht.

psalm 19
In Psalm 19 wordt het antwoord gegeven op de vraag: *wat is zoeter dan honing?* Deze Psalm kan worden onderverdeeld in twee delen. Het eerste deel spreekt over *het getuigenis van de schepping*. Over hoe de hemelen, door de hemellichamen en de sterren(beelden), spreken van Gods machtige daden. In deze beschrijvingen van het uitspansel worden termen gebruikt die je zou verwachten bij het spreken van *woord*. Er worden uitdrukkingen gebruikt als: verhalen, vertellen, sprake, woorden, stem, enz. Het tweede deel van de Psalm gaat *over het getuigenis van de Torah (de Schriften)*. En daar vinden we juist allerlei formuleringen die verwijzen naar de schepping. Het *verlicht*, *verkwikt*, is begeerlijker dan *goud*, ja, als *schitterend goud*. Kortom: de schepping *spreekt* van Gods heerlijkheid, en de Schrift *verlicht* degene tot wie het komt. En dan wordt er gezegd:

> *Psalm 19 (naar ISA)*
> [9] (…) De verordeningen van JAHWEH zijn waarheid, ze zijn geheel en al rechtvaardig,
> [10] meer begeerd wordend dan goud, ja, dan schitterend goud, *en zoeter dan honing en honingzeem uit de raat.*

Wat is zoeter dan honing? Het woord van God! Het verkwikt, geeft wijsheid, is betrouwbaar (:7), het verheugt, verlicht de ogen (:8) en is de waarheid (:9). Gods woord wijst ons telkens weer op Hem, die bij machte is meer dan overvloedig te doen boven alles wat wij verzoeken of denken (Ef.3:20)!

Richteren 14:18 – Wat is sterker dan een leeuw?

Nadat we het eerste deel van het antwoord op het raadsel hebben bekeken, kijken we naar de tweede vraag: *wat is sterker dan een leeuw?* Daar zijn meerdere antwoorden op te vinden in de Schrift, maar uiteindelijk wijzen al die antwoorden toch weer op de Ene. Ik heb *vier* bijbelse figuren kunnen vinden die op een of andere manier een leeuw versloegen. Ze wijzen alle *vier* op de *vijfde*: Jezus Christus!

Simson
Eerst het meest voor de hand liggende antwoord in de context van deze geschiedenis: *Simson* is sterker dan een leeuw. Hij versloeg immers de leeuw en doodde hem (Rich.14:6).

David
Een andere bekende bijbelse figuur waarvan we weten dat hij de leeuw heeft verslagen, is David. Als David voorstelt om Goliath tegemoet te treden, geeft Saul aan dat David geen partij is voor Goliath. Hij is te jong en de reus is te groot en te ervaren. David geeft als antwoord dat hij als herder te maken heeft gehad met *de leeuw* en de beer, die schapen wegroofden en dat hij ze dan achterna ging en het schaap redde uit de muil van de leeuw en de leeuw daarbij doodde. Zowel leeuw als beer had David verslagen (1 Sam.17:32-36). David is een type van de Zoon van David, de Goede Herder. Overigens spreekt het verslaan van de leeuw en beer profetisch ook van de toekomst waarin een laatste wereldrijk van Babel met kenmerken uit eerdere wereldrijken door de Zoon van David zal worden verslagen (Dan.7:4-5; Opb.13:2).

benaja
Iemand die veel minder bekend is, maar waarvan ook wordt gezegd dat hij een leeuw heeft verslagen is *Benaja*. Hij wordt genoemd in de rij van Davids helden vanaf 2 Sam.23:8. Van hem wordt gezegd:

> *2 Samuël 23 (naar ISA)*
> [20] (…) En hij daalde af en hij sloeg de leeuw, in de kuil, in de dag van de sneeuw.

Benaja betekent *zoon van JAHWEH*. Herkent u hierin ook de Heer Jezus Christus, *de Zoon van God*, die neerdaalde in de kuil (>graf) en de leeuw versloeg? De leeuw, die hier een beeld is van satan, de brullende leeuw (Ps.22:14,22; 1 Petr.5:8). Schitterend is dan ook wat er verder nog gezegd wordt over deze *Benaja*.

> [21] En hij sloeg een Egyptische man neer, die een man van aanzien was. En in de hand van de Egyptenaar was een speer. En hij daalde naar hem af met een knuppel en hij griste de speer uit de hand van de Egyptenaar en hij doodde hem met zijn eigen speer.

Doet ons dat niet denken aan David en Goliath? Hier betreft het weliswaar geen Filistijnse reus, maar een Egyptenaar, een man van aanzien. Het woord voor *knuppel* is elders de koningss*cepter* van de Messias (Ps.2:9; Gen.49:10). Net als Goliath door David werd gedood met zijn eigen zwaard, wordt deze Egyptenaar, gedood *met zijn eigen wapen*. Satan heeft *de macht van de dood* en door te *sterven*, overwon *de Zoon van JAHWEH* de dood, want God wekte Hem op. Dit is de garantie dat de dood volledig zal worden teniet gedaan (1 Kor.15:26; 2 Tim.1:10)!

daniël
Ook van Daniël weten we dat hij in zekere zin de leeuw versloeg. In Daniël 6 lezen we de bekende geschiedenis van Daniël in de leeuwenkuil. Daniël wordt in de leeuwenkuil geworpen en op de kuil wordt een steen gelegd (6:18). Normaal gesproken zou dit een zekere dood inhouden, want geen mens verliet levend deze kuil. Maar de volgende dag, vroeg in de morgen (6:20) wordt de steen weggewenteld en wordt een levende Daniël opgetrokken uit de kuil (6:23). Een schitterende illustratie van de dood en opstanding van Christus.

Het moge duidelijk zijn, of het nu gaat om Simson, David, Benaja of Daniël, allen wijzen zij naar Hem waar heel de Schrift van spreekt. De grote Overwinnaar, Christus Jezus!

Richteren 14:19-20 – Simson trekt zich terug in het huis van zijn vader

In het slot van deze episode van het mislukte huwelijk van Simson vinden we voor de *derde* keer dat de geest van JAHWEH voorspoedig werd over Simson (13:25; 14:6). Wat hij hier doet, is geleid door God. Simson werd *geïnspireerd*.

> *Richteren 14 (naar ISA)*
> [19] En de geest van JAHWEH was voorspoedig over hem en hij daalde af naar Askelon en hij sloeg van hen dertig mannen neer. En hij nam hun bovenkleding en hij geeft de wisselklederen aan hen die het raadsel vertelden. En zijn boosheid was ontbrand. En hij ging op naar het huis van zijn vader.
> [20] En Simsons vrouw werd van zijn naaste, die zijn partner was.

verplaatsing van heerlijkheid
Simson had zich een vrouw uitgezocht, maar deze vrouw was ontrouw aan hem. Het huwelijk gaat niet door en Simson lost zijn schuld in door de dertig wisselklederen van dertig inwoners van Askelon te nemen en ze aan de dertig metgezellen te geven. *Kleding* spreekt van *heerlijkheid* en *positie*. Zoals Jozef nieuwe kleding kreeg toen hij verhoogd werd aan het hof van Farao (Gen.41:42). Of Elia die aan zijn opvolger Elisa zijn mantel gaf (1 Kon.19:19).

verwisseling
Simson gaat naar de onbesneden Filistijnen (1 Sam.17:26), die een uitbeelding zijn van het volk *Israël* dat onbesneden was van hart (Deut.10:16). Hij neemt hun *wissel*klederen en geeft die aan *de dertig metgezellen*. Het is een uitbeelding van hoe de positie en heerlijkheid van Israël werden afgenomen en aan een ander volk werden gegeven (Matth.21:43). Het kwam terecht bij de gelovigen onder de natiën, de ecclesia. De betekenis van de plaatsnaam *Askelon* onderschrijft dit, want dat betekent: *verhuizing, migratie.*

opgaan
Na het mislukte huwelijk *ging Simson op* naar het huis van zijn vader. Eerder *daalde hij af* (14:1) naar Timnah. De Heer *daalde af* tot Zijn volk, maar toen zij ontrouw bleken te zijn, *ging Hij op* naar het huis van Zijn Vader (Joh.14:2). Dit woord *opgaan* wordt elders ook vertaald met *offeren* (Gen.22:13; Ex.40:29). Zoals een offerdier na de slachting werd *verhoogd* op het altaar en *opsteeg* tot een liefelijke reuk voor JAHWEH, zo ging Simson op naar het huis van zijn vader. En nadat Israël de Heer had overgeleverd en gedood, *stond Hij op* en *ging Hij op* naar de hemel.

Richteren 15:1 – In de dagen van de tarweoogst

We komen nu in het volgende hoofdstuk en er wordt een kleine sprong in de tijd gemaakt. Het huwelijk was niet tot stand gekomen en Simson had zich teruggetrokken in het huis van zijn vader. Na (enige) dagen besluit hij echter om terug te keren tot de vrouw.

> *Richteren 15 (naar ISA)*
> [1] En het gebeurde na enige dagen, in de dagen van de tarweoogst, dat Simson zijn vrouw bezocht, (…) en hij zei: Ik zal tot mijn vrouw komen, in de kamer…

wel of geen huwelijk
Hoewel de vrouw aan een ander wordt gegeven (14:20), noemt Simson haar nog steeds *mijn vrouw*. Zoals de Filistijnen later in het hoofdstuk, Simson ook *de schoonzoon van de Timniet* noemen (15:6). Het blijft wat onduidelijk of Simson en de vrouw nu wel of niet verbonden zijn door het huwelijk. Zoals we dat ook zien in de Handelingen periode. Het volk Israël had haar Messias verworpen en gedood en de Heer ging op naar het huis van Zijn Vader (Hand.1:9). Maar daarna wordt aan Israël gepredikt, dat als zij zich als volk zouden bezinnen en bekeren, de Messias zou terugkomen en het nieuwe verbond zou worden gesloten (3:19- 21).

in de dagen van de tarweoogst
Simson keert *enige dagen later* terug om zijn vrouw te bezoeken. Dat is *in de dagen van de tarweoogst*, staat erbij. De *tarweoogst* bepaalt ons bij *Pinksteren*. Vanaf de dag van de eerstelingschoof (van de *gersteoogst*) zou men zeven sabbatten tellen (Lev.23:15- 16) en na 7 x 7, *op de vijftigste*, zou voor Israël het begin aanvangen van de *tarweoogst*. *Pinksteren* betekent *vijftigste*.

pinkstervuur
Wat we in de navolgende geschiedenis beschreven vinden, is Simson die door middel van 300 vossen de oogst van de Filistijnen platbrandt. Het is een illustratie van Pinksteren, een plaatje van wat beschreven wordt in het boek Handelingen. De geschiedenis van Handelingen speelt zich af tussen *twee Pinksterfeesten*. Het bekende Pinksteren in Hand. 2 met het uitstorten van de geest, de toespraak van Petrus, het spreken in talen en de tongen van *vuur*. Daar is het Koninkrijk aanstaande en de situatie voor Israël veelbelovend.

in vlammen op
Later, in Hand. 20:16 is Paulus op weg om met *Pinksteren* in Jeruzalem te zijn. Daar zal hij worden gevangengenomen en het boek Handelingen eindigt met dat er vanwege het ongeloof van het Joodse volk een einde is gekomen aan de voorkeurspositie van Israël (Hand.28:23-29). Het land leek klaar voor de oogst (Joh.4:35). De Sterke Held, die de dood had overwonnen, werd aan Israël gepredikt door de apostelen (Hand.2:36; 3:19-21), maar de bruid was niet beschikbaar en de oogst ging in *vlammen* op. Uiteindelijk zijn dan ook in het jaar 70 na Chr. de stad Jeruzalem en de tempel door de Romeinen verwoest en *verbrand*.

Richteren 15:1 – Met een geitenbokje

Als Simson na het debacle van het mislukte huwelijk enige dagen later de vrouw bezoekt, neemt hij een geitenbokje mee. Ongetwijfeld zal dit door Simson bedoeld zijn als een geschenk om verzoening tussen hem en de vrouw tot stand te brengen.

> *Richteren 15 (naar ISA)*
> [1] (…) dat Simson zijn vrouw bezocht, met een geitenbokje, en hij zei: Ik zal tot mijn vrouw komen, in de kamer. Maar haar vader stond hem niet toe binnen te komen.

drie keer
Het is de derde keer in de geschiedenis van Simson dat er sprake is van een (geiten)bokje. De eerste keer was in Richteren 13:15 en 19, waar Manoach een geitenbokje wil slachten en bereiden voor de engel die de geboorte van Simson aankondigt. Het antwoord van de boodschapper is dat Manoach het zou bereiden (>slachten) én *offeren* aan JAHWEH. Bij het offeren werd het geitenbokje gelegd (>verhoogd) op het altaar en steeg het op tot een liefelijke reuk voor JAHWEH (o.a. Ex.29:18). Het is een uitbeelding van de opstanding van Christus: God wekte Hem op uit de dood en verhoogde Hem aan Zijn rechterhand.

hét Offer
De tweede keer in de geschiedenis van Simson dat er gesproken werd over een geitenbokje, was bij het verscheuren van de leeuw. Daar lazen we: … *zodat hij die uiteenscheurde, zoals men een bokje uiteenscheurt* (14:6). Het *uiteenscheuren* of *klieven* is een term die ook wordt gebruikt in verband met de offerdienst (Lev.1:17). Het verscheuren van de leeuw heeft dezelfde betekenis als het klieven van een offerdier. Het verwijst naar *hét Offer*. Ook ons Pascha (>Paaslam) werd voor ons geslacht (1 Kor.5:7) om vervolgens door God te worden opgewekt uit de dood! Hij is “het Lam, *staande* als geslacht” (Opb.5:5).

de Opgewekte Christus
Deze derde keer dat er in het verslag van het leven van Simson wordt gesproken over een geitenbokje, vinden we als hij na enige dagen terugkeert tot de vrouw. Het is een uitbeelding van de Heer, die na Zijn opstanding opging naar het huis van Zijn Vader en na enige dagen, Israël (>de vrouw), bezocht als de Opgewekte (>geitenbokje). In Handelingen vinden we beschreven hoe door de Twaalf aan het volk Israël de opgewekte Christus verkondigd werd. Maar zij kregen geen gehoor, het huis van Israël verwierp ook de Opgewekte. Zoals de vader van de vrouw hier Simson niet toelaat om binnen te komen.

Richteren 15:2-5 – Simson vangt 300 vossen

Simson wordt niet toegelaten in het huis van de vrouw. Zij is aan een ander gegeven. Het is een uitbeelding van Israël dat de Messias afwees en Hem niet toeliet in het huis. In de toekomst zal het volk Israël zich wél verbinden aan *een ander*. Het is immers de Heer Zelf die zegt dat men iemand zal aannemen die komt in zijn eigen naam (Joh.5:43) en zich zal voordoen als de Christus.

Wat nu volgt, speelt zich af *in de dagen van de tarweoogst* en dat valt samen met *Pinksteren* (Lev.23:15-22).

> *Richteren 15 (naar ISA)*
> [2] En haar vader zei: Ik zei, zeggend, dat jij haar hatend haatte en ik gaf haar aan jouw metgezel. Is haar jongere zuster niet beter dan haar? Alstublieft! Zij zal voor jou zijn, in haar plaats.
> [3] En Simson zei tot hen: Ditmaal ben ik onschuldig aan de Filistijnen, wanneer ik hen kwaad doe.
> [4] En Simson ging en hij greep driehonderd vossen. En hij nam fakkels en hij keerde ze staart aan staart. En hij plaatste één fakkel tussen de twee staarten, in het midden.
> [5] En hij stak de fakkels in brand en hij zond ze heen in het staande koren van de Filistijnen en hij stak het in brand, vanaf de schoof tot aan het staande koren en tot aan de wijngaard en olijfgaard.

de vrouwen
De bruid is niet meer beschikbaar en Simson krijgt de jongere zuster aangeboden. Als de vrouw een uitbeelding is van Israël, is haar jongere zuster dat ook, maar dan een andere generatie, één die later komt. Ik denk dat dit spreekt van de toekomst waarin het huwelijk tussen de Messias en de vrouw, als uitbeelding van het nieuwe verbond, wél gesloten zal worden. In deze geschiedenis gebeurt dit niet, want Simson is een type van de Heer in Zijn eerste komst.

driehonderd
Van het getal 300 was al eerder sprake in het boek Richteren. Het was Gideon die met een groep van *driehonderd* mannen de overwinning behaalde. Deze driehonderd mannen worden *afgezonderd van Israël* en treden samen met Gideon op *als één man* (6:16) en behalen met hem de overwinning (Rom.8:37). Zij zijn een uitbeelding van Christus en de ecclesia.

Het getal *drie* spreekt van opstanding en het is opvallend hoe dit getal op verschillende niveaus een rol speelt in de geschiedenis van Simson. Het getal drie op zichzelf, maar ook in tientallen, honderdtallen en duizendtallen:

3 dagen: in drie dagen konden zij zijn raadsel
• (>verborgenheid) niet verklaren (14:14)

30 metgezellen: Simson had op zijn feest dertig
• metgezellen (14:11)

300: Simson neemt driehonderd vossen (15:4)
•

3000: drieduizend man uit Juda komen tot Simson om
• hem over te leveren aan de Filistijnen (15:11)

3 – 30 – 300 – 3000
Het getal drie wijst ons op de *derde* dag, waarop Christus opstond. De opstanding van Christus was omgeven door een *geheim* en dat geheim betreft *onze heerlijkheid* (1 Kor.2:6-7), zegt Paulus. Wij zouden *delen* in de heerlijkheid van *Christus*. Die verborgenheid wordt uitgedrukt in de verschillende niveaus waarin het getal *drie* genoemd wordt in de geschiedenissen van Simson. Eerder zagen we al dat de *dertig* metgezellen van Simson een uitbeelding zijn van *de ecclesia*. Het *raadsel* bleef *drie* dagen

verborgen. En in 15:11 zullen we zien dat de *drieduizend* mannen uit Juda een uitbeelding zijn van het Joodse volk dat haar Messias overleverde. Daardoor werd het Joodse volk terzijde gesteld en ging redding naar de natiën, *vanwege Israëls misstap* (Rom.11:11). Dat de natiën via een gelovig Israël zouden worden gezegend, was bekend in de Hebreeuwse Schriften, maar dat de natiën *vanwege Israëls verwerping* deel zouden krijgen aan de Messias, was een verborgenheid die Paulus mocht bekendmaken (Ef.3:6; 8-9).

pinksteren
In verband met Pinksteren wordt het getal *drieduizend* ook genoemd in het boek *Handelingen* (2:41). Toen God de stenen tafelen van het oude verbond aan Mozes gaf, *stierven* er *drieduizend* man (Ex.32:28). Bij de uitstorting van de geest op de *Pinksterdag* in Handelingen werden er *drieduizend* man gedoopt, een uitbeelding van *opstandingsleven*. Deze Pinksterdag markeert de komst van het nieuwe verbond dat aanstaande was. Dat werd onder andere gedemonstreerd door *tongen als van vuur* (Hand.2:3). Dit *vuur* is een uitbeelding van *het nieuwe verbond* en van *geest* (2 Kor.3:6).

pinkstervuur
Op het eerste Pinksteren in Handelingen 2 ziet het er hoopvol uit voor Israël. Er is sprake van *Pinkstervuur: d*e geest wordt uitgestort, velen worden gedoopt en komen tot bezinning en er gebeuren grote tekenen (2:43). Maar het boek eindigt in een anticlimax. Paulus die met *Pinksteren* op weg is naar Jeruzalem (20:16), wordt daar gevangengenomen (Hand.21). Israël verwerpt de opgewekte Christus en uiteindelijk zal in 70 na Chr. de stad Jeruzalem en de tempel in vlammen opgaan. Ook *Pinkstervuur* dus…

Richteren 15:4-5 – Fakkels en vossen

Simson was blijkbaar niet alleen sterk, maar ook slim, want hij vangt driehonderd vossen. Sommige commentatoren hebben hier moeite mee, omdat vossen solitaire dieren zijn en lastig zijn te vangen. Daarom vervangen zij de vossen voor jakhalzen, want die leven in groepen en dan heb je er eerder driehonderd te pakken. Dan lijkt het me nog steeds een hele klus om er driehonderd te vangen. Mijn verklaring is een simpele: als God wil dat Simson driehonderd vossen vangt, dan vangt hij driehonderd vossen.

> *Richteren 15 (naar ISA)*
> [4] En Simson ging en hij greep driehonderd vossen. En hij nam fakkels en hij keerde ze staart aan staart. En hij plaatste één fakkel tussen de twee staarten, in het midden.
> [5] En hij stak de fakkels in brand en hij zond ze heen in het staande koren van de Filistijnen en hij stak het in brand, vanaf de schoof tot aan het staande koren en tot aan de wijngaard en olijfgaard.

valse leraren
Als we erop naslaan wat de bijbel zegt over *vossen*, komen we tot de conclusie dat zij een uitbeelding zijn van *valse leraren*. In deze geschiedenis verbranden de vossen de oogst en ook in Hooglied wordt er gesproken over *...vossen, die de wijngaarden verderven, nu onze wijngaarden in bloei staan* (2:15). Het boek Klaagliederen handelt over de verwoesting van de stad Jeruzalem en de tempel en daar staat: … *hierom zijn onze ogen verduisterd: om de berg Sion, die woest ligt, waarop de vossen ronddolen* (5:18). Ook hier gaat het, net als in de geschiedenis van Simson over *het ongeloof van het Joodse volk en haar leiders. Sion* staat voor het Messiaanse rijk en het nieuwe verbond. Zoals ook de *wijngaarden* dat uitbeelden. Die werden verdorven vanwege Israëls geestelijke leiders, de vossen, zoals dat ook in deze geschiedenis van Simson gebeurt. Het meest sprekend in dit verband is wat Ezechiël hierover zegt:

> *Ezechiël 13 (naar ISA)*
> [4] Israël, jouw profeten zijn als vossen in verlaten plaatsen.

herodes
In het nieuwe testament wordt deze betekenis bevestigd. Als in Lukas 13 enige Farizeeën tot Jezus komen en zeggen dat Herodes Hem wil doden, zegt Hij: “Ga, en zeg tegen deze *vos*…” In die tijd was er naast de stroming van de Farizeeën en Sadduceeën, sprake van een beweging van de *Herodianen* (Matth.22:13; Marc.12:13). Zij geloofden dat de Messias uit het koningshuis van Herodes zou komen. Herodes was de heerser over de Romeinse provincie Judea en in die zin “*de koning der Joden”*. Deze Herodianen wilden Gods beloften dan ook verwezenlijken via een politieke weg. Herodes liet zich dit blijkbaar graag welgevallen en vandaar dat de Heer hem noemt: *deze vos.*

anticlimax
In deze geschiedenis met de driehonderd vossen wordt uitgebeeld hoe de veelbelovende dagen in het begin van Handelingen, waar de geest wordt uitgestort en er veel wonderen en tekenen geschieden, uitlopen op een anticlimax. Israëls leidslieden verwierpen niet alleen Jezus als Messias door Hem te kruisigen, maar ook zij die de opgewekte Christus verkondigden, werden vervolgd en gedood. Dit wordt bijvoorbeeld duidelijk bij de steniging van Stefanus in Handelingen 7. Het verhaal van *de afwijzing van Israël van de Messias* speelt zich in het boek Handelingen af tussen twee Pinksterfeesten, in Hand. 2 en Hand.20:16.

vuur en geest
Al eerder in het boek Richteren, in de geschiedenis van Gideon, was er sprake van driehonderd(!) *fakkels*. In deze geschiedenis gaat het om *honderdvijftig* fakkels, een getal dat niet vaak voorkomt in de bijbel, maar in ieder geval, net als hier, in verband wordt gebracht met oordeel (Gen.7:24; 8:3). Een fakkel is een *licht*drager en een uitbeelding van *het woord van God* en van *verlossing* (Jes.62:1). En

zoals de *tongen als van vuur* (Hand.2:3) een representatie zijn van *geest*, zijn de fakkels dit ook. Maar het hoopvolle Pinkstervuur, blijkt uit te lopen in een *vuur (>gericht)* dat de oogst in vlammen doet opgaan. Zoals de vossen door Simson gebonden worden, waren de leidslieden van Israël ook gebonden door hun eigen overleveringen en de wet. De oogst werd verwoest, het nieuwe verbond brak niet aan.

Richteren 15:6-8 – Simson op de hoogte

Nadat hun oogst is platgebrand door de list van Simson met de vossen, zijn de Filistijnen op zoek naar de schuldige. Blijkbaar was makkelijk te achterhalen dat Simson dit gedaan had. Hij had immers ook aangekondigd dat hij de Filistijnen kwaad zou aandoen (:3).

> *Richteren 15 (naar ISA)*
> [6] En de Filistijnen zeiden: Wie heeft dit gedaan? En zij zeiden: Simson, de schoonzoon van de Timniet, want deze nam zijn vrouw en hij gaf haar aan zijn metgezel. En de Filistijnen gingen op en zij verbrandden haar en haar vader in het vuur.
> [7] En Simson zei tot hen: als jullie doen als dit, zal ik mijzelf veel meer wreken op jullie. En daarna zal ik ophouden.
> [8] En hij sloeg hen neer, been over dij, een grote slag. En hij daalde af en hij woonde op de hoogte van de rots van Etam.

verwoest en verbrand
De oogst is verbrand en de Filistijnen koelen hun woede op de vrouw en haar vader door hen te verbranden met vuur. Het beeldt uit dat het nieuwe verbond niet tot stand kwam en hoe Jeruzalem en de tempel opgingen in vlammen in het jaar 70 na Chr. Deze verwoesting vinden we dan ook aangekondigd door de schrijvers van het nieuwe testament (Hebr.10:27; 2 Petr.2:1-9).

een grote slag
Simson neemt wraak op de Filistijnen en *sloeg hen neer, been over dij*, staat er letterlijk. Wat er precies mee bedoeld wordt, weet ik niet. De vertalingen lopen hier ook nogal uiteen. De NBG heeft meer een uitleg, als ze weergeeft met: *hij sloeg hun de ruggengraat stuk.* De Herziene Statenvertaling ook: *sloeg hun…. de botten stuk.* De Statenvertaling heeft: *den schenkel en de heup*. In ieder geval was het *een grote slag*.

etam
Men zegt dat *Etam* de betekenis heeft van: *plaats van een roofdier*. Het woord is afgeleid van een woord dat *havik* of *roofvogel* betekent en omdat bepaalde roofvogels nestelen op overhangende rotsen, is het dan *de rots Etam.* Hoe dan ook, Simson trekt zich terug *op een hoge plaats*, nadat de vrouw en haar huis geoordeeld zijn. Het is een illustratie van de Heer, die gezet werd aan Gods rechterhand in de hemel en Zich terugtrok en verborg. Zoals Simson al eerder terugkeerde naar *het huis van zijn vader* (14:19). We zien keer op keer dezelfde zaken geïllustreerd in deze geschiedenissen, vanuit een ander perspectief.

de rots
De rots is in de Schrift altijd een uitbeelding van Christus. Een rots die vaste grond onder de voeten geeft (2 Sam.22:3), een rots die ons plaatst in de hoogte en overzicht geeft (Rich.15:8), het steentje dat de grote tegenstander versloeg (1 Sam.17:4), de steen waarop Jakob zijn hoofd neerlegde om te rusten (Gen.28:11), de steen die van de berg afkwam, het beeld van Nebukadnezar verpulverde en de hele aarde vulde (Dan.2:44- 45), of de spelonk van Adullam waar David en zijn manschappen verbleven (1 Sam.22:1-2), alles spreekt van de Rots: de Christus (1 Kor.10:4).

Richteren 15:9-13 – Simson overgeleverd door Juda

De geschiedenissen van Simson zijn gemakkelijk op te delen in een aantal verhalen. Je zou kunnen zeggen dat het voorgaande in Richteren 15 de geschiedenis is van Simson die driehonderd vossen bindt en dat er vanaf vers 9 een nieuw gedeelte begint, de gebeurtenis waarin Simson met een ezelskaak duizend Filistijnen verslaat. Maar omdat deze geschiedenis in het verslag een reactie is op Simsons actie met de vossen, begint er hier geen nieuw hoofdstuk.

Richteren 15 (naar ISA)
[9] En de Filistijnen gingen op en zij legerden zich in Juda; en zij verspreidden zich bij Lechi.
[10] En de mannen van Juda zeiden: Waarom gingen jullie op tegen ons? En zij zeiden: Om Simson te binden gingen wij op, om met hem te doen zoals hij met ons deed.
[11] En drieduizend mannen van Juda daalden af naar de rots van Etam en zij zeiden tot Simson: Weet jij niet dat de Filistijnen over ons heersen? En waarom deed jij ons dit aan? En hij zei tot hen: Zoals zij met mij deden, zo deed ik met hen.
[12] En zij zeiden tot hem: Wij daalden af om jou te binden, om jou in de hand van de Filistijnen te geven. En Simson zei tot hen: Zweert tot mij, dat jullie mij niet neerstoten!
[13] En zij spraken tot hem, zeggend: Nee, want wij binden, ja binden jou, en wij zullen jou in hun hand geven. Maar wij zullen jou zeker niet ter dood brengen. En zij binden hem met twee nieuwe touwen. En zij trokken met hem op vanaf de rots.

lechi
De Filistijnen houden de mannen van Juda verantwoordelijk voor Simsons daden en zij trekken op tegen hen bij de plaats *Lechi*. Dat betekent *kaak.* In verband met wat verderop in de geschiedenis gebeurt, is dat belangrijk om te weten. Simson zal immers met een ezels*kaak* de Filistijnen verslaan. Het woord voor *kaak* en de aanduiding van de plaats *Lechi*, is hetzelfde woord.

Simson overgeleverd
Blijkbaar wordt er onderhandeld en de mannen van Juda gaan Simson halen om hem over te leveren aan de Filistijnen. In plaats van Simson te accepteren als hun verlosser van de Filistijnen, geven zij hem aan hen over. Eerder wees ik al met betrekking tot het getal *drieduizend* op de link met de geschiedenis van Pinksteren in Handelingen 2. Daar werden *drieduizend* man gedoopt, terwijl er bij de komst van het oude verbond *drieduizend* man stierven (Ex.32:28). Ook in de geschiedenis van Simson komen we het nog een keer tegen, als vermeld wordt dat in de tempel van Dagon zich ongeveer *drieduizend* mannen en vrouwen bevonden, die stierven samen met Simson (16:27).

niet bindend
Simson wordt gebonden met twee nieuwe touwen. Weer een tweevoud. Het woord *binden* komen we nogal eens tegen in dit hoofdstuk en het volgende. Maar wat men ook probeerde, touwen, verse pezen, ketenen, of de stadspoorten van Gaza, niets kon hem vasthouden. Het is een uitbeelding van de Heer, die weliswaar door God aan Zijn vijanden werd overgeleverd en gedood, maar door de dood niet kon worden vastgehouden.

Handelingen 2 (naar ISA)
[24] God deed Hem opstaan, de barensweeën van de dood *ontbonden hebbende*, omdat het niet mogelijk was, dat Hij daardoor zou worden *vastgehouden*.

Richteren 15:14-15 – Duizend man verslagen

Simson wordt door de mannen van Juda gebonden met twee nieuwe touwen en overgeleverd aan de Filistijnen. Dan lezen we voor de vierde keer in het verslag van Simson dat de geest van JAWHEH hem aanspoort (13:25; 14:6,19). *Geest* is een synoniem voor *leven* en het spreekt ook in deze geschiedenis van opstandings*leven.*

> *Richteren 15 (naar ISA)*
> [14] Als hij kwam tot aan Lechi juichten de Filistijnen hem tegemoet. En de geest van JAHWEH werd voorspoedig over hem. En de touwen die om zijn armen zijn, zijn als vlas dat door vuur verbrand is. En zijn banden versmolten van zijn handen.
> [15] En hij vond een vers kaakbeen van een ezel, en strekte zijn hand uit en hij nam het en hij sloeg er duizend mannen mee neer.

geest en vuur
Niet alleen lezen we dat de *geest* van JAHWEH voorspoedig wordt over Simson, ook is er weer sprake van *vuur*. De touwen waarmee Simson wordt gebonden, versmelten en zijn als vlas(stengels) die door *vuur* verbrand worden. Ook hier weer een verwijzing naar het *Pinkstervuur* uit de Handelingen periode. Met een optimistische verwachting voor Israël in het begin van dit tijdperk, met gaven van de *geest*, zoals tongen van *vuur*, maar uiteindelijk uitlopend in oordeel dat over het Joodse volk kwam, toen de stad Jeruzalem en de tempel werden verwoest en door *vuur* verbrand.

vlas
De touwen versmolten als vlas (meervoud) of vlasstengels. *Vlas* wordt gebruikt om *linnen* van te maken. Linnen bepaalt ons bij de opstanding van Christus (Luk.24:12; Joh.13:4-5). En daarom ook bij de kleding van de hogepriester onder het oude verbond (Lev.6:10), die een type is van de Hogepriester die komen zou, de opgewekte Christus (Hebr.8:10). Christus werd ook na Zijn opstanding door het Joodse volk verworpen en zoals de hogepriester onder het oude verbond de tabernakel inging en onzichtbaar was voor het volk, zo is Christus de hemelen binnengegaan en is daar nu *verborgen* (Hebr.8:1-2; 9:24).

1000
Duizend is een getal dat typerend is voor de openbaring van het Koninkrijk van de Messias. Dat zal immers aanvangen wanneer satan *duizend jaar* gebonden wordt (Opb.20:2). In deze geschiedenis worden de *duizend* neergeslagen als uitbeelding van het *Koninkrijk* dat *niet openbaar* wordt. Israël wordt terzijde gesteld (>neergeslagen).

Richteren 15:15-16 – Met een ezelskaak

Simson sloeg duizend man neer met een *ezelskaak*. Die lag daar blijkbaar en was voor Simson 'toevallig' het wapen dat hij gebruikte. Het zet ons op het spoor van de ezel, die een bijzondere betekenis heeft in de Schrift. En de *kaak* van de ezel bepaalt ons bij het *spreken* van de ezel en een ook een sprekende ezel komen we in de bijbel tegen, in de geschiedenis van Bileam (Num.22:28).

> *Richteren 15 (naar ISA)*
> [15] En hij vond een vers kaakbeen van een ezel, en strekte zijn hand uit en hij nam het en hij sloeg er duizend mannen mee neer.
> [16] En Simson zei: Met het kaakbeen van de ezel, ezel op ezels, met het kaakbeen van de ezel sloeg ik duizend mannen neer.

overwinning uit de dood
Dat Simson hier de *overwinning* behaalt met het kaakbeen van een *dood* dier, is een uitbeelding van de Heer die *stierf*, maar opstond uit de dood en *de dood overwon*. Zoals dat ook bijvoorbeeld het geval is met de *ramshoorn*. Dat is de hoorn van een *geslacht* dier, maar het brengt toch geluid voort, het *spreekt* en dus leeft het: *het Lam, staande als geslacht* (Opb.5:6). Ook de *kaak*, als onderdeel van de mond, is bedoeld om te *spreken*.

de naam des HEEREN
Het geluid dat een ezel voortbrengt, is *ia* of *ija* en dat is de afkorting van de naam van God: *JAHWEH*. Deze afkorting komen we dan ook vaak tegen in Hebreeuwse namen, zoals: Zachar*ia* en Zefan*ja*. Maar we kennen ook een ezel in de bijbel die nog wel wat meer te zeggen had (Num.22:28-30). De ezel van Bileam zag *geestelijke* dingen (>een engel) die Bileam niet zag en die Bileam pas zag toen God ook zijn ogen opende (Num.28:31). De ezel met geopende ogen en die de naam van de HEERE (JAHWEH) aanroept, is een uitdrukking van *geloof*. Ook Israël zal in de toekomst *de naam van JAHWEH* aanroepen. Zij hebben zich gestoten aan *de steen des aanstoots* (Rom.9:32), maar zullen zich in de toekomst niet voor de tweede keer stoten aan dezelfde Steen.

een vernederd paard
Over ezels valt nog veel meer te zeggen, want we komen ze nogal eens tegen in de Schrift. Wanneer de Heer komt om Zijn Koninkrijk te openbaren en vestigen, komt Hij op een paard (Opb.19:11), want een *paard* is een uitbeelding van *verhoging* en *heerlijkheid*. Maar toen de Heer hier op aarde was, werd Hij gereden op een *ezel*, als symbool van Zijn *vernedering* (Matth.21:2-7; Joh.12:14-16). De ezel wordt wel eens *een vernederd paard* genoemd en spreekt van de Heer Jezus Christus in Zijn vernedering.

Wist u dat een ezel zelfs een *kruis* op zijn rug draagt? Ezels, en met name oorspronkelijke wilde ezels, hebben een streep op hun rug, die een *aalstreep*[5] wordt genoemd. Het is een donkere gekleurde lijn in de vacht over de volledige lengte van de rug van een dier. Omdat primitieve ezels ook een lijn hebben die afdaalt richting de voorpoten, vormt dit samen een kruis.

verse ezelskaak
De verse ezelskaak is een kaak die vocht bevat en nog niet verdroogd is. Vocht (>water) als uitbeelding van het levende woord van God. Normaal bevindt zich ook *water* in de *kaak*, namelijk speeksel en dat heeft alles te maken met spreken. De dode ezel *spreekt* van *de overwinning*. De vochtige ezelskaak spreekt van het woord van de Heer in Zijn vernedering die stierf, maar zou herleven.

vertaalproblemen
Vers 16 geeft nogal wat problemen bij de vertalers. Vier keer vinden we het Hebreeuwse woord voor ezel, namelijk chamor (H2543). De Statenvertaling zegt: *…met een ezelskinnebakken, een hoop, twee hopen, met een ezelskinnebakken heb ik duizend man geslagen*. *Chamor* kan ook de betekenis van *een hoop* hebben. Simson zou zijn slachtoffers dan verdeeld hebben in twee hopen. Wat overigens zou

passen in de verhaallijn van Simson, want op tweevouden en dubbelen heb ik al meerdere malen gewezen. Daar zijn er velen van.

ezel als scheldwoord?
De NBG vertaling geeft wel erg vrij weer met: …*met een ezelskaak sloeg ik dat ezelstuig, met een ezelskaak duizend man*. Daarbij gaat men er blijkbaar vanuit dat Simson duizenden jaren geleden eenzelfde gebruik had als wij, dat we het woord ezel als *scheldwoord* gebruiken. Dat sluit natuurlijk niet aan op de betekenis van de ezel in de Schrift.

de ezel, ezel, ezels
De beste verklaring die ik kan bedenken, is dat als de ezel spreekt van Christus en Zijn vernedering, de andere ezels spreken van zij die delen in Zijn positie. Toen de Heer zijn overwinning behaalde, werd het Koninkrijk niet geopenbaard, maar Hij nam wel een gezelschap mee in Zijn overwinning (Rom.8:37), de ecclesia. Zij is nu verborgen met Hem (Kol.3:3) en deelt in Zijn vernedering. Wat dat betreft zijn wij als *gelovigen* dus ook ezels. Het geloof is uit het *horen* (Rom.10:17) en daarom heeft de ezel ook van die grote *oren*…

Richteren 15:17-20 – Een bron van levend water

Simson verslaat duizend man met een ezelskaak en dat is een uitbeelding van de Heer, die in vernedering kwam tot Zijn volk, maar niet aanvaard werd als Verlosser. De *duizend* mannen zijn een uitbeelding van het Israëlitisch *Koninkrijk* dat niet openbaar zou worden. Zij worden neergeslagen (>terzijde gesteld). Maar toch is daar in de droogte een bron van levend water beschikbaar!

> *Richteren 15 (naar ISA)*
> [17] En het gebeurde toen hij klaar was met spreken, dat hij het kaakbeen uit zijn hand weggooide. En hij noemde die plaats Ramat-Lechi.
> [18] En hij had uitermate veel dorst en hij riep tot JAHWEH en hij zei: U, U gaf deze grote redding in de hand van Uw dienaar, maar nu sterf ik van de dorst en val ik in de hand van de onbesnedenen.
> [19] En God spleet de holte open die in Lechi is en daaruit ging water, en hij dronk. En zijn geest keerde terug en hij leefde. Daarom noemde hij haar naam En-Hakkore, die in Lechi is tot aan deze dag.
> [20] En hij richtte Israël in de dagen van de Filistijnen, twintig jaren.

een bron van water
Simson noemt de plaats van dit voorval *Ramat-Lechi*. Dat betekent *Hoogte van de kaak*. Dan heeft hij dorst en staat er letterlijk *God spleet de holte die in het Lechi is open*. Maar *Lechi* betekent *kaak*, dus als we Lechi ook vertalen, staat er: *God spleet de holte die in de kaak is open*. Er ontstond een *bron van water* uit de ezelskaak, want Simson noemde de waterstroom: *En-Hakkore*, dat is: *Bron van de roepende*.

geest en leven
Hier gaat natuurlijk een geweldige sprake van uit. Het spreekt van onze tijd. Christus, kwam in vernedering, rijdend op een ezel en is gehoorzaam geworden tot de dood van het kruis (Fil.2:8). Maar nu bevindt Hij Zich in de *hoogte* (Hebr.1:3). God heeft Zijn aangezicht verborgen (Deut.31:18) en deze wereld is in duisternis. Of anders gezegd: er is *droogte* (vergelijk Ez.37:11) en Israël is *afgesneden*. God spreekt (>de ezelskaak) nu tot ons in Zijn Zoon en dat is een bron van *levend water*, want Zijn woorden zijn *geest* en *leven* (Joh.6:63). In Rich.15:19 lezen we dan ook: …*en zijn geest keerde terug en hij leefde*.

twintig jaren
Een opvallend detail dat we lezen in vers 20, is dat Simson Israël twintig jaren richtte. Dit wordt doorgaans vermeld *bij de afsluiting* van de geschiedenis van een Richter. Dat lezen we bijvoorbeeld bij Jeftha (12:7), maar ook bij Simson, want een hoofdstuk verder vinden we deze mededeling nogmaals (16:31). Het lijkt hier op het eerste gezicht dan ook niet helemaal op z’n plaats. Maar ook dat heeft natuurlijk een betekenis. De *twintig jaren* zijn een uitbeelding van *de huidige tussentijd van 2000 jaar*, waarin Israël is afgesneden, de Messias Zich bevindt in de hoogte en er een bron van levend water beschikbaar is. Het is dezelfde periode als Jakob in het buitenland verbleef (Gen.31:38), of de twintig jaren die er verstreken voordat Jozef zijn broeders, het huis van Jakob weerzag.

Richteren 16:1 – Simson bezoekt een hoer

We komen in een nieuw hoofdstuk, het laatste hoofdstuk van de geschiedenis van Simson en ik aarzel altijd even om het weer te geven zoals het er staat: Simson die een hoer bezoekt. Maar het staat er als een mededeling en er wordt verder geen oordeel over gegeven in de Schrift.

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [1] En Simson ging naar Gaza en hij zag daar een vrouw, een hoer, en hij kwam tot haar.

in geloof
In Hebreeën 11:32 wordt Simson genoemd als één van de voorbeelden uit de Hebreeuwse bijbel van hen die geleefd hebben *in geloof*. Eerder lazen we al in het verslag van Richteren: …*en Simson daalde af naar Timnah en hij zag een vrouw in Timnah, van de dochters van de Filistijnen* (14:1). Daar wordt erbij gezegd dat dit zo *beschikt was door God* (14:4). De overeenkomst tussen beide gedeeltes is groot. In allebei betreft het een Filistijnse stad en bezoekt Simson een vrouw, die ontrouw of hoer blijkt te zijn.

gaza
Gaza betekent: *versterkt, vesting.* Het is een uitbeelding van deze wereld met haar wetten en regels, die in de Schrift worden genoemd: *de eerste beginselen van de wereld* (o.a. Kol.2:20).

In smaller opzicht is natuurlijk de wet (van Mozes) aan één volk gegeven: Israël.

hij zag een vrouw
Als we letterlijk lezen wat er staat, zien we niet dat Simson op zoek was naar een hoer, maar dat hij *een vrouw zag*. Zo ook in Richteren 14, waar staat dat hij tot zijn ouders zegt dat zij haar voor hem tot vrouw moeten nemen, "*want zij bevalt mij*" (14:4). Deze vrouw in de geschiedenis van Simson is een type van Israël en Simson is een uitbeelding van de Heer. God had Zijn oog laten vallen op een vrouw en wilde haar als Zijn vrouw (Jes.54:5; Jer.31:32). Het volk Israël is Zijn oogappel (Deut.32:10; Zach.2:8).

een ontrouwe vrouw
Maar deze vrouw bleek een ontrouwe vrouw te zijn en wordt daarom in de profetieën voorgesteld als een hoer, een overspelige vrouw, of een ontrouwe vrouw (Jer.3:1,8). Het meest duidelijk in dit verband vind ik de profetie van de profeet Hosea, die van God de opdracht krijgt om *een vrouw van hoererijen* te nemen.

> *Hosea 1 (naar ISA)*
> [2] Het begin van het spreken van JAHWEH door Hosea. En JAHWEH zei tot Hosea: Ga! Neem voor jezelf een vrouw van hoererijen en kinderen van hoererijen, want het land bedrijft hoererij, ja hoererij, weg van JAHWEH.

God en Israël
Hosea moest een vrouw van hoererijen nemen, omdat hijzelf de uitbeelding is van JAHWEH en deze vrouw het land Israël representeert dat hoererij bedrijft: het nalopen van andere goden. Toch zoekt God dit volk telkens weer op, want Hij houdt van haar. En dat vinden we terug in de geschiedenis van Simson.

Hij zoekt het bij vrouwen die wij wellicht zouden afraden, maar hij is hierin een uitbeelding van de Heer en Zijn liefde voor het volk Israël.

Richteren 16:2 – De poort gesloten

Simsons bezoek aan de hoer in Gaza is niet onopgemerkt gebleven. De inwoners van Gaza, die als Filistijnen vijandig staan tegenover Simson, krijgen lucht van zijn aanwezigheid en denken hun kans te kunnen grijpen om met Simson af te rekenen.

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [2] En het werd verteld aan de Gazieten, zeggend: Simson is hier gekomen. En zij sloten hem in en zij legden een hinderlaag voor hem, heel de nacht, in de poort van de stad. En zij hielden zich heel de nacht stil, zeggend: Tot het licht van de ochtend, dan doden wij hem.

binden
Op verschillende wijzen vinden we in deze hoofdstukken dat men Simson probeert te binden. Eerder zagen we al dat men dat probeerde met nieuwe touwen (15:13) en vooral in het vervolg van Richteren 16, in de geschiedenis met Delilah, doen de Filistijnen pogingen om hem te binden (16:5-8; 10-13; 21 en 25). In deze geschiedenis sluiten de Filistijnen de deuren van de stadspoort (: 3), met de bedoeling om hem op te sluiten en hem te kunnen doden.

vroeg in de morgen
Simson is ook hier een type van de Heer Jezus Christus. *Zij* dachten Hem te *doden*, maar *God* heeft Hem *opgewekt* (o.a. Hand.2:23-24; 3:15). Hier in deze geschiedenis zeggen de Gazieten te wachten tot het morgenlicht en hem dan te doden. Van de Heer lezen we juist dat Hij vroeg in de morgen, toen de dag begon te lichten, was opgestaan.

> *Marcus 16 (naar ISA)*
> [2] En heel erg vroeg in de morgen, op de één van de sabbatten, komen zij, *wanneer de zon opgaat*, bij het graf,
> [3] en zij zeiden tot elkaar: Wie zal voor ons de steen afwentelen *van de deur van het graf*?

de sterke Held
De nacht is een uitbeelding van onze tijd, waarin de wereld in duisternis is (Rom.13:12; 1 Thess.5:2). Daarom vond het lijden van de Heer ook plaats in de nacht (Matth.26:31,34). Maar zoals de dood de Heer niet kon vasthouden of binden, zo kunnen de poorten van Gaza Simson eveneens niet tegenhouden. “Geen graf hield Davids Zoon omkneld, Hij overwon, die sterke Held.” Zoals we eerder lazen in:

> *Handelingen 2 (naar ISA)*
> [24] God deed Hem opstaan, de barensweeën van de dood ontbonden hebbende, omdat het niet mogelijk was, dat Hij daardoor zou worden vastgehouden.

Richteren 16:3 – Simson staat op en breekt de stadspoort uit

In deze geschiedenis vinden we een voorbeeld van de fenomenale kracht die Simson van God ontvangen had. Simson was een mens, maar een mens met een buitengewone roeping. Hij is hierin een voorbeeld van de Heer Jezus Christus, die naar deze wereld kwam als mens, leefde uit geloof en buitengewone kracht (>opstandingskracht) ontving van Zijn Vader.

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [3] En Simson lag neer tot in het midden van de nacht. En hij stond op in het midden van de nacht. En hij greep de deuren van de poort van de stad en de twee deurposten en hij brak ze weg, met de vergrendeling…

heerschappij
De poort is van oudsher de plaats waar politiek wordt bedreven. Denk aan Lot die zat in de poort van Sodom (Gen.19:1). Hij probeerde de goddeloze stad via politieke weg te verbeteren. Iets wat hem niet in dank werd afgenomen door de inwoners van Sodom (Gen.19:9) en ook door de Schrift niet iets is wat een gelovige wordt aangeraden (2 Petr.2:7), maar dat terzijde. De poort spreekt in de bijbel van *heerschappij*.

heerschappij van de dood
De poorten van Gaza zijn dan ook een illustratie van *de poorten van het dodenrijk* (Matth.16:18) en de *heerschappij van de dood*. Zoals Simson opstond en uitbrak uit Gaza door de poorten uit te breken en weg te nemen, zo kon de dood Christus niet vasthouden (Hand.2:24). *Hij stond op* en verbrak de banden van de dood en het dodenrijk (Ps.18:5-6).

een geopende poort
Adam was degene waardoor zonde en dood de wereld binnenkwam. Hij zette als het ware die poort open. Elk mens is daardoor een zondaar en sterveling geworden (Rom.5:12). Maar Christus, de laatste Adam, verbreekt de banden van zonde en dood en brengt onvergankelijk leven aan het licht (2 Tim.1:10). Hij heeft als Eersteling de poort opengezet naar onvergankelijk leven door de dood te overwinnen. Hij is de garantie dat elk mens ook die poort zal doorgaan.

> *1 Korinthe 15 (naar ISA)*
> [20] Maar nu , Christus is opgewekt uit de doden, de Eersteling van hen, die ontslapen zijn.
> [21] Want, omdat namelijk, de dood er is door een mens, zo is ook de opstanding van doden door een mens.
> [22] Want net zoals in Adam allen sterven, zo zullen in Christus allen levend gemaakt worden.

Richteren 16:3 – Simson naar de top van de berg

Simson brak de stadspoort van Gaza uit en verdween. Maar dat is niet het hele verhaal, want er staat vervolgens ook nog wat hij met de stadspoorten doet. Hij neemt ze mee op zijn schouders en zet ze op een berg bij Hebron. Simson behaalt niet alleen de triomf, maar zet zijn tegenstanders openlijk te kijk (vergelijk Kol.2:15)

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [3] En hij greep de deuren van de poort van de stad en de twee deurposten en hij brak ze weg, met de vergrendeling. En hij legde ze op zijn schouders en hij deed ze opgaan naar de top van de berg die uitziet op Hebron.

heerschappij over de dood
We zagen al dat de poorten van Gaza een uitbeelding zijn van *de poorten van het dodenrijk* waarover Christus heeft getriomfeerd. Simson legt de poorten op zijn *schouders*, wat in de bijbel staat voor *heerschappij* (Jes.9:6). De tegenstander had weliswaar “de macht *van* de dood” (Hebr.2:14), maar niet de macht *over* de dood. De tegenstander kan doden, maar niet levend maken, dat is aan God alleen. En Hij heeft Zijn Zoon opgewekt en zo de tegenstander met zijn eigen wapen verslagen en de overheden en machten in hun hemd gezet.

in de hoogte
Simson neemt de stadspoorten mee naar *een hoge plaats*, een berg. Hij neemt het symbool van zijn overwinning mee in de hoogte, zoals Christus na Zijn opstanding en overwinning op de dood, ging zitten aan Gods rechterhand in de hemelen (Hebr.1:3; Ef.1:20; 4:8).

onder de natiën
De afstand van Gaza tot Hebron waar Simson de stadspoorten naar toe brengt, bedraagt maar liefst bijna 60 kilometer! *Hebron* betekent *verbond* en is de plek waar de aartsvaders gingen wonen (Gen.13:18; 35:27). Het staat model voor *de beloften* en het nieuwe verbond. Het heeft ook alles met *de natiën* te maken, want Hebron werd het erfdeel van Kaleb, *een heiden* (Joz.14:14). Ook was het onder Israël *één van de vrijsteden* (Joz.20:7), die toebehoorden aan de stam van Levi, die *geen erfdeel hadden onder Israël*.

met Hem gezet in de hemel
Herkent u daarin ook de ecclesia die samen met Christus gezet is in de hemel (Ef.2:6)? Christus bevindt Zich enerzijds in de hemel aan Gods rechterhand (Kol.3:1), maar anderzijds bevindt Hij Zich *onder de natiën* (Kol.1:27). Hij heeft de dood overwonnen en degenen die dat nu al mogen zien, delen in Zijn positie. En zoals een Israëliet, die zijn naaste (>mede-Israëliet) had gedood in onwetendheid (Hand.3:17) kon vluchten naar een vrijstad en daar veilig was, zo kan de gelovige Israëliet zich nu wenden tot de Sterke Held “in de hoge plaats bij Hebron”, die de dood heeft overwonnen. Daar is hij veilig, wordt er voor hem gezorgd en wordt hij samen met Hem gezet in de hemel.

Richteren 16:4 – Simson en Delilah

Nu volgt de waarschijnlijk bekendste geschiedenis van Simson, die van Simson en Delilah. Het verhaal spreekt nogal tot de verbeelding en zal daarom niet snel ontbreken in kinderbijbels. Ook is het meerdere keren verfilmd. Het is de geschiedenis waarin Simson zijn geheim prijsgeeft aan de vrouw, die hij liefhad. Voor de meesten is de les die men trekt uit deze geschiedenis, dat het dom was van Simson, dat hij vanwege zijn liefde voor haar zijn geheim met haar deelde. Maar wat deed Simson dan verkeerd? Je kunt hem misschien verwijten dat hij naïef was, maar weten we allemaal niet dat liefde blind maakt? Het is Delilah die kwade bedoelingen had. Zij leverde Simson over voor veel geld (>zilverstukken).

Richteren 16 (naar ISA)
[4] En het gebeurde daarna dat hij een vrouw liefhad in het dal van Sorek, en haar naam was Delilah.

wijnstok
Sorek betekent *wijnstok*. Simson zou als Nazireeër geen wijn drinken, omdat dit een uitbeelding is van nieuw leven of opstandingsleven. Simson is vooral een type van Jezus van Nazareth, in Zijn eerste komst en niet van de opgewekte Christus. De *wijnstok* is datgene dat wijn zou voortbrengen en wordt in verband gebracht met *Israël* (Hos.10:1). Aan hen waren immers de woorden van God toevertrouwd (Rom.3:2). *Sorek* heeft dus alles met Israël te maken, zoals we ook zagen dat de vrouwen die we eerder tegenkwamen bij Simson, een uitbeelding zijn van Israël.

de zon gaat onder in de nacht
Delilah is de enige van de drie vrouwen waarvan we haar naam kennen. Haar naam schijnt zoiets te betekenen als *traag*. Zij is een uitbeelding van Israël dat haar Messias immers overleverde. Van hen wordt gezegd dat zij *traag* waren van hart en oren (Luk.24:25; Hebr.5:11) en niet geloofden. Maar *Delilah* is ook afgeleid van het woord *laylah* en dat betekent *nacht*. Simsons naam heeft met de zon (>*shemesh*) te maken. Deze geschiedenis is dan ook een illustratie van *het licht van Israël* (Jes.10:17), dat kwam tot Zijn volk, maar *onderging in de nacht* (Joh.9:5).

Richteren 16:5-9 – Simson overgeleverd voor zilverstukken

Simson had Delilah erg lief. Later zal blijken dat zij Simson emotioneel tot het uiterste drijft door hem naar zijn kracht te blijven vragen en zal hij uiteindelijk zijn hart bij haar uitstorten. Maar hoewel Simson van haar hield, was dit niet wederzijds. Delilah leverde Simson over aan de Filistijnen voor zilverstukken.

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [5] En de stadsvorsten van de Filistijnen gingen op tot haar, en zij zeiden tot haar: Verleid hem en zie waarin zijn grote kracht is, en hoe wij de overhand over hem kunnen hebben. Dan binden wij hem om hem hulpeloos te maken; en wij zullen aan jou, elk, elfhonderd zilverstukken geven.
> [6] En Delilah zei tot Simson: Vertel mij alsjeblieft, waarin ligt jouw grote kracht? En waarmee zal jij gebonden worden om jou hulpeloos te maken?
> [7] En Simson zei tot haar: Indien zij mij binden met zeven verse pezen, die niet opgedroogd zijn, dan ben ik machteloos en ben ik als één van de mensen.
> [8] En de stadsvorsten van de Filistijnen brengen haar zeven verse pezen, die niet opgedroogd zijn. En zij bond hem er mee.
> [9] En de hinderlaag zat bij haar in de binnenkamer. En zij zei tot hem: De Filistijnen over jou, Simson! En hij scheurt de pezen los zoals het snoer van de vlasdraad wordt losgescheurd als het vuur ruikt. En zijn kracht wordt niet bekend.

zilverstukken
Simson wordt door Delilah overgeleverd voor een bedrag van 1100 zilverstukken. Dat schijnt een enorm bedrag te zijn, maar met welk bedrag we het nu zouden moeten vergelijken, blijft natuurlijk gissen. Ze ontvangt dit bedrag van *elk van de stadsvorsten van de Filistijnen*, dus waarschijnlijk moet de hoeveelheid zilverstukken vermenigvuldigd worden met *vijf* (1 Sam.6:18).

Over het getal *elf* (1100) valt veel te zeggen. Met betrekking tot de geschiedenis van Simson, volstaat het met op te merken dat elf, net geen twaalf is, en het getal *twaalf* staat voor *heerschappij* en de *openbaring* van het Koninkrijk. Dat Koninkrijk gaat God vestigen via Israël, dat uit *twaalf* stammen bestaat. *Elf* spreekt dus van het Koninkrijk dat nog *niet openbaar* wordt en daar is Simson ook de uitbeelding van: de Heer in Zijn eerste komst.

Met het overleveren van Simson door Delilah voor *zilverstukken* dringt de overeenkomst met de nieuwtestamentische geschiedenis zich op, waar we lezen dat de Heer door Judas (>Juda) werd overgeleverd voor (30) *zilverstukken*. Hij kwam tot het volk dat Hij liefhad, maar dat was niet wederzijds en zij besloten Hem over te leveren en te doden.

gebonden
Simson maakt van Delilahs vragen een schertsvertoning. Simson wist immers wel dat hij niet te binden was (15:13). Maar Delilah stelt ook de verkeerde vraag. Zij gaat er vanuit dat er *iets* is waarmee Simson gebonden *kan* worden en vraagt hem *waarmee ze hem kunnen binden, zodat hij bedwongen wordt*. Simson wordt gebonden met *zeven* verse pezen, wat ongetwijfeld voor een *complete* binding staat, naar de mens gesproken dan.

als het vuur ruikt
De verse pezen verbreken door Simsons kracht als vlasdraad dat verscheurt als het in contact komt met *vuur*. Het staat er wat vreemd: als het vuur *ruikt*. *Reuk* spreekt van onzichtbare, dus *geestelijke* dingen. Ze zijn waar te nemen, maar niet met de ogen. Denk in dit verband ook aan de betekenis van *het reukofferaltaar* in de tabernakel.

weer Pinkstervuur

De rol van *vuur* is een telkens terugkerend fenomeen in de geschiedenis van Simson. Van het vuur dat de oogst van de Filistijnen verbrandde, zagen we dat dit een uitbeelding is van het *Pinkstervuur* in de Handelingen periode. Veelbelovend aan het begin, met gaven van de *geest*, zoals tongen van *vuur*, maar eindigend in een oordeel dat over het Joodse volk kwam, toen de tempel werd verwoest en met *vuur* verbrand.

Ook de twee touwen waarmee Simson gebonden werd in Richt.15:14 versmolten als vlas dat door vuur verbrand is. Ook hier is sprake van *vuur* en ook hier wordt gesproken van *vlas*, de grondstof om *linnen* van te maken, dat spreekt van *opstanding*. Telkens vinden we weer verwijzingen naar Jezus, die door de banden van de dood niet vastgehouden kon worden, maar ze verbrak en geest ontving. God wekte Hem op uit de doden!

Richteren 16:10-15 – Simson verbreekt de banden

Eerder zagen we al in de geschiedenis rond het huwelijk van Simson, dat hij een geheim (>raadsel) had, dat door de vrouw werd ontfutseld (Richt.14). De geschiedenis herhaalt zich, want ook Delilah gaat op zoek naar Simsons geheim, het geheim van zijn grote kracht.

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [10] En Delilah zei tot Simson: Zie, jij bedroog mij en jij sprak leugens tot mij. Nu, vertel mij alsjeblieft waarmee jij gebonden kan worden.
> [11] En hij zei tot haar: Indien zij mij binden, ja binden met nieuwe touwen waarmee geen werk werd gedaan, dan ben ik machteloos en ben ik als één van de mensen.
> [12] En Delilah nam nieuwe touwen en zij bond hem er mee. En zij zei tot hem: De Filistijnen over jou, Simson! En de hinderlaag zat in de binnenkamer. En hij scheurt ze los van zijn armen als een draad.
> [13] En Delilah zei tot Simson: Tot nu toe bedroog jij mij en sprak je leugens tot mij. Vertel mij: waarmee zal jij gebonden worden? En hij zegt tot haar: Indien jij zeven haarvlechten van mijn hoofd weeft met het weefgetouw.
> [14] En zij maakte ze vast met de pin en zij zei tot hem: De Filistijnen over jou, Simson! En hij ontwaakte uit zijn slaap en hij brak de pin uit de weverspoel en het weefgetouw.
> [15] En zij zei tot hem: Hoe kun jij zeggen: Ik heb je lief, maar jouw hart is niet met mij? Deze drie keren bedroog jij mij en jij vertelde mij niet waarin jouw grote kracht is.

drie
Drie keer wordt Simson in deze geschiedenis gebonden. *Drie* keer stelt Delilah hem ook de vraag *waarmee* hij gebonden kan worden om hem te bedwingen. Maar er is niets waarmee Simson gebonden kon worden en wat hem kon vasthouden. *Drie* keer weet Simson zich te bevrijden van de binding. Simson ontwaakt uit zijn slaap en verbreekt de banden. Is dat geen schitterend plaatje van Christus, die op de *derde* dag werd opgewekt uit de doden en de banden van de dood verbrak?

nieuwe touwen
Simson drijft de spot met Delilah, maar zoals gezegd: ze stelt ook tot drie keer toe de verkeerde vraag. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat Simson een glimlach op zijn gezicht moet hebben gehad toen hij zich door Delilah liet binden met nieuwe touwen. Die had hij immers kort daarvoor nog verbroken alsof het niets was (Richt.15:14). Het woord dat hier (vers 10,13 en 15) vertaald is met *bedriegen*, wordt door vertalingen ook wel eens weergegeven met *bespotten* (vergelijk Kol.2:15).

schijnheiligheid
Delilah beschuldigt Simson ervan dat hij haar onrechtvaardig behandelt, maar ze heeft zelf kwade bedoelingen. Haar liefde is *geveinsd*. Die *hypocrisie* zien we ook bij de leidslieden van het Joodse volk in de beschrijvingen in de evangeliën. Jezus werd verzocht en beproefd om Hem op Zijn woorden te pakken. Jezus verborg Zijn *identiteit* voor hen en hield die *geheim*. Uiteindelijk was het dit *geheim* wat Hem Zijn leven kostte (Matth.26:63). De geschiedenis van Simson die verslagen wordt in het huis van Delilah, de vrouw die hij liefhad, is een plaatje van Jezus die werd geslagen in het huis van degenen die *Hij* liefhad.

> *Zacharia 13 (naar ISA)*
> [6] En men zal tot Hem zeggen: Wat zijn deze slagen in jouw handen? En Hij zal zeggen: Daarmee werd ik geslagen in het huis van hen die ik liefheb.

Richteren 16:16-19 – Als een schaap dat stom is voor zijn scheerders

Tot drie maal toe verbreekt Simson de bindingen waarmee Delilah hem bond. Maar Delilah is vasthoudend en dringt bij hem aan om zijn geheim prijs te geven. We moeten hierbij bedenken dat Simson echt van haar hield. Uit het navolgende blijkt ook wel dat hij het zeer moeilijk had met het gedram van Delilah en uiteindelijk stort hij zijn hart bij haar uit.

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [16] En het gebeurde dat zij hem alle dagen beklemde met haar woorden en zij hem kwelde. En zijn ziel is overstuur, tegen sterven aan.
> [17] En hij vertelde haar alles wat in zijn hart was. En hij zei tot haar: Geen scheermes kwam op mijn hoofd, want ik ben een Nazireeër voor God vanaf de buik van mijn moeder. Indien ik word kaalgeschoren, dan trekt mijn kracht zich van mij terug en ben ik machteloos en word ik als elk mens.
> [18] En Delilah zag dat hij haar alles wat in zijn hart was vertelde en zij zond heen om de stadsvorsten van de Filistijnen te roepen, zeggend: Gaat op! Want hij vertelde mij ditmaal alles wat in zijn hart is. En de stadsvorsten van de Filistijnen gingen naar haar op en zij brengen het zilver mee in hun hand.
> [19] En zij deed hem slapen op haar knieën en zij riep tot een man, en zij laat de zeven haarvlechten van zijn hoofd kaalscheren en zij begon hem te vernederen. En zijn kracht trekt zich van hem terug.

verborgen identiteit
Simson was als *Nazireeër* een uitbeelding van *Jezus de Nazoreeër* (Matth.2:23). Jezus hield buiten de kring van zijn discipelen zijn identiteit nadrukkelijk verborgen (Matt.12:16; Marc.3:12; Luk.9:21). Zijn kracht lag daarin, dat Hij door God gezonden was als de Christus (>Messias) en dat maakte Hij niet bekend. Wanneer Hij voor de hogepriester staat, zegt deze: *"Ik bezweer jou dringend bij de levende God, dat jij tegen ons zegt, of jij de Christus bent, de Zoon van God"* (Matth.26:63). Blijkbaar had iemand uit de kring rond Jezus Zijn identiteit verraden. Het meest voor de hand ligt natuurlijk dat dit Judas is geweest. Jezus kan niet langer zwijgen en maakt Zich bekend als de Christus en dat is uiteindelijk de reden dat Hij ter dood veroordeeld wordt (Matth.26:64-66; Marc.14:62-64).

Is het u wel eens opgevallen dat in de geschiedenis van Simson, hier pas voor het eerst wordt gesproken over het geheim van zijn lange haar? Bij de aankondiging van zijn geboorte in Richteren 13 wordt er tweemaal naar verwezen dat een Nazireeër geen wijn of sterke drank zou drinken (vers 7 en 14), maar *niet* dat er geen scheermes op zijn hoofd zou komen. Dat weten we alleen uit Numeri 6, uit de wet op het Nazireeërschap. Hier is ook dat feit *verborgen*.

als een schaap dat stom is voor zijn scheerders
Delilah ziet dat het dit keer anders is dan de voorgaande keren. Eerder had ze gevraagd waarmee Simson gebonden kon worden. Nu stelt ze de juiste vraag en vraagt hem waarin zijn grote kracht ligt (:15). Ze blijft aandringen en Simson stort zijn hart bij haar uit. De Filistijnen komen en betalen haar het bedrag aan zilverstukken waarvoor zij hem overlevert. Simson was zich van geen kwaad bewust. Dat blijkt wel uit het feit dat hij rustig in slaap viel op haar knieën en Delilah hiermee de gelegenheid gaf om hem zijn kracht te ontnemen.

> *Jesaja 53 (naar ISA)*
> [7] Hij werd verdrukt en Hij liet zich vernederen en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij zijn mond niet open.

Richteren 16:20-21 – Door God verlaten?

Nietsvermoedend van het verraad van Delilah, legde Simson zijn hoofd in haar schoot en viel in slaap. Zijn haarlokken worden in zijn slaap afgeschoren en Simson wordt hiermee beroofd van zijn grote kracht. Zijn kracht was immers onderdeel van zijn Nazireeërschap en daartoe behoorde dat er geen scheermes op zijn hoofd zou komen (Num.6:5-6).

Richteren 16 (naar ISA)
[20] En zij zei: De Filistijnen over jou, Simson! En hij ontwaakte uit zijn slaap en hij zei: Ik zal uitgaan, zoals elke keer, en ik zal mijzelf losrukken. En hij wist niet dat JAHWEH Zich van hem had teruggetrokken.
[21] En de Filistijnen hielden hem vast en zij staken zijn ogen uit.

overgegeven
Eindelijk kon Simson overmeesterd worden door de Filistijnen. Hij was niet te binden en zijn kracht lag in de roeping die hij van God ontvangen had. Toen Simsons haar afgeschoren werd, kwam er een einde aan zijn Nazireeërschap. Maar Simson moest deze weg gaan. We zagen eerder al dat God de regie had in alles wat er in het leven van Simson gebeurde (Richt.13:25; 14:4; Hebr.11:32). Simson die van zijn kracht werd beroofd, is een uitbeelding van het sterven van Jezus van Nazareth. Ook bij Hem lezen we dat God Zich van Hem terugtrok en Hem overgaf aan Zijn vijanden.

Mattheüs 27 (naar ISA)
[46] En omstreeks het negende uur roept Jezus luid om hulp, met een luide stem, en Hij zegt: *Eloï, Eloï, lama sabachtani*? Dat is: Mijn God, mijn God, waartoe heeft u mij overgelaten?

waarom of waartoe, verlaten of overgelaten?
Meestal wordt de uitroep van Jezus weergegeven met: *"Mijn God, mijn God! Waarom hebt U mij verlaten"?* Dit is niet de plek om hier uitgebreid op in te gaan, maar een aantal dingen moeten opgemerkt worden. De Heer citeert deze woorden uit Ps.22:2. Het Hebreeuwse *lama* dat daar wordt gebruikt, betekent letterlijk: *tot wat*. Het is geen vertwijfelde uitroep van Jezus (waarom...?), maar een uitroep van hoop (waartoe!). De Heer wist immers *waartoe* Hij werd *overgelaten* aan Zijn vijanden. Dat was *om de vreugde die Hem voorgesteld was* (Hebr.12:2). Hij is *nooit* door God verlaten en dat wist Hij (Joh.16:32).

Daarmee is meteen verklaard dat Jezus niet door God werd *verlaten*, maar *overgelaten*. Hij werd namelijk aan Zijn vijanden *overgelaten*, of *overgegeven*, om te sterven. Lees ook het tweede deel van Ps.22:2, want daar staat nog meer. God was op dat moment *ver van Zijn redding*. De Here Jezus zou namelijk niet door God worden gered uit Zijn lijden aan het kruis, maar (pas) later, Hij zou gered worden *uit de dood!*

God verbergt Zijn aangezicht
Zoals we hier vinden dat God Zich van Simson terugtrok en dat zijn ogen werden uitgestoken (het werd duister), zo vinden we aan het kruis de uitroep van de Heer dat God Hem had overgelaten, samen met de mededeling dat er *duisternis* kwam over heel het land (Matth.27:45). Israël doodde haar Messias en het licht ging uit. Simson (>*shemesh*=zon) ging onder in de nacht (>Delilah, *laylah*=nacht). God zou Zijn aangezicht voor Israël verbergen (Deut.31:17,18; 32:20; Ez.39:29).

Richteren 16:21-22 – En zijn haar begon weer te groeien…

Simsons haar is afgeschoren en de Filistijnen zijn eindelijk in staat hem te overmeesteren. Zij nemen hem gevangen en steken zijn ogen uit. In de meeste bijbelvertalingen begint bij vers 22 of 23 een nieuwe perikoop, want hier start het laatste deel in de geschiedenis van Simson.

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [21] (…) En zij deden hem afdalen naar Gaza en zij bonden hem in koperen ketenen. En hij was malende in het huis van de gebondenen.
> [22] En het haar op zijn hoofd begon weer groeien, gelijk als toen hij kaalgeschoren was.

gaza
Simson wordt door de Filistijnen naar Gaza gebracht. Daar was hij eerder al (16:1) en in die geschiedenis probeerde men Simson in Gaza vast te houden door de stadspoorten te sluiten. Maar die konden Simson niet tegenhouden. Hij brak uit en nam de stadspoorten in zijn triomf mee naar de hoogte van een berg. Ook in deze geschiedenis zal Simson de overwinning behalen en dit zal de grootste in zijn leven blijken te zijn (16:31).

huis van de gebondenen
Simson verrichtte blijkbaar dwangarbeid *in het huis van de gebondenen.* In dit vers is er een verschil tussen de handschriften.

De één spreekt van *gebondenen,* de andere van het huis van de *gevangenen.* In dat laatste geval is Simson koren aan het malen in de *gevangenis*. Op vele plaatsen is de gevangenis een uitbeelding van de ecclesia. In een gevangenhuis bevinden zich zij die buitengesloten zijn van de wereld. In de geschiedenis van Jozef, is het Jozef als type van Christus, die de lakens uitdeelt in de gevangenis en dromen (>verborgenheden) bekendmaakt (Genesis 40). En ook Paulus zat meerdere malen gevangen en schreef in gevangenschap de zogenoemde *gevangenisbrieven*, waarin hij het geheimenis bekendmaakte.

zijn haar begon te groeien
Simson die niet te binden was, bevindt zich nu in het huis van de gebondenen. Daarbij wordt hij ook gebonden met koperen ketenen. Maar weer zal blijken dat Simson niet vastgehouden kon worden. Er opent zich een nieuw venster en ook in deze geschiedenis zal Simson de triomf behalen. De laatste opmerking van vers 22 is hoopgevend: Simsons haar begint weer te groeien.

tweede Nazireeërschap
Bij het einde van het Nazireeërschap zou het hoofd worden kaalgeschoren (Num.6:9,18). Dat is bij Simson gebeurd en hier begint dan ook een nieuw Nazireeërschap. Een zoveelste *tweede* of *dubbele* in de geschiedenis van Simson. Als je het verhaal leest, begrijp je eigenlijk ook niet dat de Filistijnen toegelaten hebben dat Simsons haar weer groeide. Dat was immers het geheim van zijn kracht… Simsons haar groeide weer en zijn kracht zou nog één keer terugkomen.

Richteren 16:23-25 – Simson in de tempel van Dagon

In Numeri 6 wordt beschreven hoe er door het afscheren van het haar een einde komt aan de periode van het Nazireeërschap (:9). Maar hiermee is niet gezegd dat het Nazireeërschap ten einde is. De eerdere dagen vervallen en er volgt een nieuwe periode van Nazireeërschap (:12). Ook bij Simson zien we dit. Zijn haar is afgeschoren, maar begint weer te groeien. Het lange haar van de man is een uitbeelding van *oneer*, meer letterlijk: *zonder eer* (1 Kor.11:14). Het spreekt van Christus, die kwam in *vernedering* en *onderschikking*, want Hij stond onder volmacht van Zijn Vader.

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [23] En de stadsvorsten van de Filistijnen verzamelden zich om een groot slachtoffer te offeren aan Dagon, hun god, en om blij te zijn. En zij zeiden: Onze god gaf Simson, onze vijand, in onze hand.
> [24] En het volk zag hem en zij lofprezen hun god, want zij zeiden: Onze god gaf onze vijand in onze hand, de verwoester van ons land en die onze gesneuvelden vermeerderde.
> [25] En het gebeurde dat hun hart vrolijk was en zij zeiden: Haal Simson en hij zal ons vermaken. En zij riepen Simson uit het huis van de gevangenen, en hij werd belachelijk gemaakt voor hun aangezichten. En zij deden hem staan tussen de pilaren.

Dagon
Dagon betekent *vis* en is een uitbeelding van de god van deze aeon (2 Kor.4:4), die komt *uit de afgrond* (Opb.11:7; 20:3). Van deze ‘vissengod’ zien we tot in onze tijd symbolen terug in religie. Denk aan de mijters van bisschoppen en de paus, die een voorstelling zijn van een vissenbek.

bespot
De Filistijnen prijzen hun god, omdat hij Simson in hun hand heeft gegeven en zij willen hem belachelijk maken. Simson wordt tentoongesteld in de tempel van Dagon. Ook van Jezus lezen we dat Hij bespot werd toen zij Hem gevangen hadden genomen.

> *Mattheüs 27 (naar ISA)*
> [28] En zij kleden Hem uit, en zij doen Hem een scharlakenrode mantel om;
> [29] en zij vlechten een lauwerkrans van dorens, en zij plaatsen die op Zijn hoofd, en een rietstok in Zijn rechterhand. En zij vallen vlak vóór Hem op de knieën, en zij bespotten Hem, en zij zeggen: Verheug je, koning van de Joden!

Specifiek worden *de stadsvorsten van de Filistijnen* genoemd (:23), hoewel we weten dat er duizenden Filistijnen aanwezig waren in de tempel van Dagon (:27). Zij dachten dat Simson verslagen was en hadden geen weet van Gods plan met Simson. Anders zouden zij hem immers niet in de tempel van Dagon gebracht hebben… Later doen de Filistijnen iets soortgelijks met de ark van het verbond. Ook die brengen zij in de tempel van hun god Dagon. En ook daar wordt Dagon verslagen in zijn eigen huis (1 Sam.5:1-4).

> *1 Korinthe 2 (naar ISA)*
> [8] die *(>Gods wijsheid :7*) niemand van de oversten van deze aeon heeft geweten, want indien zij het geweten hadden, dan zouden zij de Heer van de heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

Richteren 16:26-30 – Simsons grootste overwinning

We komen nu aan het einde van de geschiedenis van Simson, bij het hoogtepunt waar Simson nog één keer zijn kracht van God terugkrijgt. De Filistijnen zijn allemaal bij elkaar gekomen in de tempel van *hun* god om hem te bespotten en hun vermeende overwinning te vieren. Maar zij wisten niet dat Simsons uiterste vernedering hier, de aanloop was naar zijn grootste overwinning (vergelijk: 1 Kor.2:8). Simson zou *zijn* God, de God, aanroepen en deze machten te kijk zetten en over hen triomferen (Kol.2:15).

Richteren 16 (naar ISA)
[26] En Simson zei tot de knaap die zijn hand vasthoudt: Laat mij, en doe mij de pilaren voelen waarop het huis is gevestigd, zodat ik daartegen kan leunen.
[27] En het huis was vol met mannen en met vrouwen, en daar waren alle stadsvorsten van de Filistijnen, en op het dak ongeveer drieduizend mannen en vrouwen, die zagen op het vermaak met Simson.
[28] En Simson riep tot JAHWEH en hij zei: Mijn Heer JAHWEH, gedenk mij alstublieft, en versterk mij alstublieft, ja deze ene keer God! Dan zal ik mijzelf wreken met een wraak op de Filistijnen voor mijn twee ogen.
[29] En Simson omvatte de twee pilaren in het midden, waarop het huis was gevestigd en waarop het werd ondersteund, één rechts van hem en één links van hem.
[30] En Simson zei: Mijn ziel zal sterven met de Filistijnen. En hij strekte zich uit met kracht en het huis viel op de stadsvorsten en op al het volk dat er in was. En de doden die hij in zijn sterven heeft gedood, waren meer dan die hij in zijn leven gedood had.

3000
Eerder wees ik al op de opmerkelijke overeenkomsten in de voorkomende getallen in de geschiedenissen van Simson. Ook hier wordt weer gesproken over ongeveer *drieduizend* mannen en vrouwen die aanwezig zijn bij deze gebeurtenis. Zij sterven met Simson. Ook bij de komst van de wet, het oude verbond, stierven er *drieduizend* (Ex.32:27). Zo kwam ook Christus onder de wet en stierf, om degenen die onder de wet zijn te verlossen (Gal.4:4-5) en hen het leven (>geest) te geven. Op de Pinksterdag in Handelingen 2 worden er dan ook *drieduizend* genoemd die leven ontvangen (:41).

twee pilaren
De twee pilaren in het huis van Dagon lijken me verwijzingen naar *zonde* en *dood*. De Heer Jezus Christus, waar Simson een uitbeelding van is, stierf voor onze *zonden* (1 Kor.15:3) en doordat Hij opstond uit de doden, overwon Hij de *dood* en dat is de garantie dat *de dood zal worden teniet gedaan* (1 Kor.15:26).

boaz en Jachin
Het staat ook hier weer zo nadrukkelijk, dat het *twee* pilaren zijn. En als wij dat zouden missen, dan staat er nog eens achter: *één rechts van hem en één links van hem*. Dat bepaalt ons ook bij de pilaren in een ander huis, de tempel van Salomo. In de geschiedenis van Simson gaat het om het huis van Dagon, als uitbeelding van de oude schepping, die geregeerd wordt door de god van deze aeon. Maar ‘dit huis’ zal plaatsmaken voor een nieuw huis: een nieuwe schepping, waarin gerechtigheid woont (2 Petr.3:13).

In de tempel van Salomo, die daar een uitbeelding van is, bevonden zich twee pilaren (>zuilen). De naam van de linkerpilaar was Boaz en de rechterpilaar heette Jachin (1 Kon.7:21). Links spreekt van *vernedering* en rechts van *verhoging* en de beide pilaren spreken van de vernedering en verhoging van Christus.

indien één voor allen stierf, stierven allen

Toen de Heer stierf, versloeg Hij de tegenstander met zijn eigen wapen: de dood. Hij werd mens, *opdat Hij door de dood heen, hem die de macht van de dood had, de Duivel, teniet zou doen* (Hebr.2:14). Satan werd in eigen huis verslagen, zoals Simson hier zijn grootste triomf behaalde door met zijn vijanden te sterven.

> *2 Korinthe 5 (naar ISA)*
> [14] Want de liefde van Christus dringt ons, wanneer wij dít oordelen, dat indien één voor allen stierf, allen dus stierven.
> [15] En Hij stierf voor allen, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen is gestorven en opgewekt werd.

Richteren 16:31 – … en hij richtte Israël, twintig jaren (slot)

En zo komt er een einde aan de geschiedenissen van Simson. Een aantal geweldige verhalen over een man, die van God ongekende kracht had ontvangen. Maar meer nog: het zijn schitterende plaatjes van de ware sterke Held, Christus Jezus, die de dood overwon en elke vijand zal onderschikken!

> *Richteren 16 (naar ISA)*
> [31] En zijn broeders daalden af en heel het huis van zijn vader, en zij hieven hem op en zij brachten hem op. En zij begroeven hem tussen Zorah en tussen Esthaol, in het graf van Manoach, zijn vader. En hij richtte Israël, twintig jaren.

start en finish
Voor de tweede keer vinden we hier de plaatsaanduiding *tussen Zorah en Esthaol* (13:25). De geschiedenis eindigt waar deze ook begonnen is. Menselijkerwijs gesproken is er niets veranderd. Is dat ook niet hoe men kijkt naar Jezus van Nazareth, als men al gelooft dat Hij echt heeft geleefd? Men ziet Hem als iemand die kwam als een veelbelovend man, die idealen had en uitspraken gedaan heeft waar we wel ‘iets’ van kunnen leren. Maar van Zijn ambities zou weinig terechtgekomen zijn. Hij stierf aan een kruis.

En zo lijkt het ook met Simson het geval te zijn. We hebben een paar mooie verhalen, maar wat is Israël ermee opgeschoten? Er zijn wat Filistijnen gedood, maar later blijkt Israël nog steeds last te hebben van deze aartsvijand.

Simson is een type van Jezus van Nazareth, die *een begin zou maken met de verlossing van Israël* (Richt.13:5). Voor de wereld is Hij dood (R.I.P. = *rust* in *vrede)*, maar wij kennen de opgewekte Christus. Manoach betekent: *rust, vrede* en dat is ook de positie van Christus nu . Hij is *in rust, gezeten* aan de rechterhand (Ef.1:20) van Zijn Vader, die op vele plaatsen wordt genoemd *de God van de vrede* (o.a. Rom.15:33; Fil.4:9).

twintig jaren
De termijn die Simson optrad als richter, was *twintig* jaar. Deze periode is een verwijzing naar de 2000 jaar (>twintig eeuwen) waarin wij leven en waarin Christus verborgen is. Hij heeft een begin gemaakt met de verlossing van Israël, maar Zijn Koninkrijk is nog niet geopenbaard. Dat zou nog twee dagen van duizend jaar op zich laten wachten (2 Petr.3:8), tot het aanbreken van de derde dag (Hos.6:1-2)!

onder de natiën
Israël zou eerst 2000 jaar onder de natiën verblijven, zoals Jakob (>Israël) *twintig* jaar bij zijn oom Laban verbleef in het buitenland (Gen.31:38). Het is ook een periode van *twintig* jaar waarin Israël verdrukt werd en de richteres Deborah optrad, die woonde op het gebergte van Efraïm (Richt.4:3-4). Daarna werd Israël verlost (Richt.5:31). Zo spreekt ook de periode van twintig jaar in de geschiedenis van Simson van de periode van 2000 jaar die zou verstrijken tussen het begin van Israëls verlossing en de definitieve vestiging en openbaring van het Koninkrijk van de Messias.

Noten

1. Als het volk Israël door God uitgeleid is uit Egypte, verblijven zij bij de berg Sinaï en Mozes gaat de berg op om van God de wet te ontvangen. In Exodus 32 lezen we de geschiedenis van het gouden kalf. Als Mozes op de berg is, wordt het volk ongeduldig en draagt het Aäron op om een gouden kalf te maken. Het volk viert feest rond het gouden kalf als Mozes van de berg komt.

> *Exodus 32 (naar ISA)*
> [19] En het gebeurt als hij naderbij komt tot de legerplaats, dat hij het kalf ziet en reidansen. En Mozes is heet van boosheid en hij gooit de tafelen uit zijn handen en hij breekt ze onderaan de berg.

Nog voordat het oude verbond goed en wel gegeven is, wordt het gebroken. Het is een uitbeelding van de *tijdelijkheid* van dit oude verbond. Israël had gezegd: *al wat JAHWEH gesproken heeft, zullen wij doen* (Ex.19:8). Daar kwam niets van terecht. Nog voordat Mozes de stenen tafelen tot het volk gebracht had, pleegden zij afgoderij met het gouden kalf.

Mozes wordt opnieuw de berg op geroepen en ontvangt nieuwe stenen tafelen, een tweede verbond. De naam *Deutero-nomium* betekent dan ook *tweede wet.* Die tweede wet is een uitbeelding van het nieuwe verbond, waarin God niets van de mens vraagt, maar belooft dat *Hij alles zal doen* (Jer.31:31-34). Van die tweede set stenen tafelen lezen we dan:

> *Deuteronomium 10 (naar ISA)*
> [1] In die tijd zei JAHWEH tot mij: Hak voor jezelf twee stenen tafelen uit zoals de eersten, en ga naar Mij op, op de berg. En maak voor jezelf een kist van hout.
> [2] Dan zal Ik op de tafelen de woorden schrijven die op de eerste tafelen waren, die jij brak, en jij zult ze in de kist leggen.

De kist waarin de stenen tafelen werden gelegd, is de ark van het verbond (Hebr.9:4). Deze ark van hout overtrokken met goud, is een uitbeelding van de opgewekte Christus. God gaf de verzekering dat dit nieuwe verbond niet gebroken zou worden, omdat het vastligt in Zijn beloften en in Zijn Zoon, Christus Jezus!

Bron: Oudijn, G. (2023). *Twee paar stenen tafelen.* Gezonde Woorden, http://gezondewoorden.nl/exodus/twee-paarstenen-tafelen/

2. Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Maagdelijke_voortplanting

3. Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Darrenslacht

4. Zie: https://www.bijenboerderij.nl/honingbij/van-ei-tot-bij

5. Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Aalstreep

In een toespraak over de wijzen uit het Oosten, haalde ik een profetie uit Num.24:17 aan, omdat daar ook gesproken wordt over een ster, net zoals in de geschiedenis van de wijzen uit het oosten. In deze geschiedenis in Numeri, die handelt over Bileam, speelt ook de ezel een grote rol. Ik gaf hierbij aan dat in de Schrift schapen, de schaapskudde, de schaapskooi, enz. een beeld zijn van Israël. De ezel is een beeld van Christus en ook van het lichaam van Christus, de Gemeente.

Een paard is een beeld van verhoging en een ezel is een beeld van vernedering. Christus zal in de toekomst bij Zijn verschijning in heerlijkheid komen op een wit paard (Op.19:11), in Zijn komst in vernedering reed Hij op een ezel (Matth.21:5). Wat meteen opvalt aan een ezel zijn de grote oren, een uitbeelding van geloof. Het geloof is immers uit het gehoor (Rom.10:17). Christus is de Gelovige bij uitstek en het is dan ook Zijn geloof waaruit wij gerechtvaardigd worden (Gal.2:16). Als een ezel

‘spreekt’ (balken), is dat een uiting van geloof en neemt hij dan ook de Naam van God in de mond, de afkorting van de Naam Jahweh.

Na afloop werd ik aangevuld door een luisteraar die vertelde dat een ezel een kruis op zijn rug heeft. Ik had dit nog niet eerder gehoord en heb dit eens nagezocht op internet. Ezels, en met name oorspronkelijke wilde ezels, hebben een streep op hun rug, die een aalstreep wordt genoemd. Het is een donkere gekleurde lijn in de vacht over de volledige lengte van de rug van een dier. Omdat primitieve ezels ook een lijn hebben die afdaalt richting de voorpoten, vormt dit samen een kruis (bron: Wikipedia).

Sommige gelovigen vinden het wel erg ver gaan om overal typologie in te zien. Maar juist de symboliek geeft aan alles Zijn waarde. God heeft alles gemaakt voor Zijn doel (Spr.16:4), de aarde en haar volheid is van de Heer (1 Kor.10:26). Alles in deze schepping getuigt van Hem en Zijn werken, de sterren (Ps.19:2), het gras (1 Petr.1:24) en ook in het geven aan een diepere betekenis aan dieren en hun eigenschappen gaat de Schrift ons voor als het spreekt over Israël als een kudde schapen (Jer.23:1-2, Jes.53:6). Ook Paulus haalt een vers uit de Torah aan waarin gesproken wordt over een os en waaraan hij een typologische betekenis geeft (1 Kor.9:9, 1 Tim.5:18).

In het verhaal van Bileam is de ezel degene die de geestelijke dingen waarneemt. Bileam’s ogen blijven gesloten, totdat ze ont-dekt worden (Num.22:21-31). Bent u al een ezel, of bent u nog een Bileam?

Bron: Oudijn, G. (2015). *De ezel en het kruis.* Gezonde Woorden, http://gezondewoorden.nl/numeri/de-ezel-enhet-kruis/

Woorden van mensen, hoe vroom ze ook klinken, zijn woorden van menselijke wijsheid en krachteloos (1 Kor.2:4). Het woord van God daarentegen is levend en krachtig, en daarom roept de Schrift ons ook op om gezonde woorden te gebruiken (Heb.4:12; 2Tim.1:13). Zijn woorden vormen de gezonde leer die ons gezond maakt in het geloof (Tit.2:1-2).